

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 27

40. årgang

30. januar 1997

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 154/97 af 20. januar 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 619/71 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til hør og hamp** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 155/97 af 29. januar 1997 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 156/97 af 29. januar 1997 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 157/97 af 29. januar 1997 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 24. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1464/96 7
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 158/97 af 29. januar 1997 om ændring af forordning (EF) nr. 2482/95 om visse overgangsforanstaltninger for Østrig om spiritus** 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 159/97 af 29. januar 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 9
- Kommissionens forordning (EF) nr. 160/97 af 29. januar 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie 11
- Kommissionens forordning (EF) nr. 161/97 af 29. januar 1997 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den femte dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2081/96 13
- Kommissionens forordning (EF) nr. 162/97 af 29. januar 1997 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter 15

Kommissionens forordning (EF) nr. 163/97 af 29. januar 1997 om ændring af importtolden for ris	17
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet	20
★ Rådets direktiv 97/3/EF af 20. januar 1997 om ændring af direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet	30

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

97/85/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 9. januar 1997 om anerkendelse af, at produktionen af visse kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder i Spanien på grund af disse vines kvalitative egenskaber langt fra er tilstrækkelig til at dække efterspørgslen ⁽¹⁾

35

97/86/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 10. januar 1997 om det særlige EF-tilskud til overvågning i forbindelse med udryddelse af mund- og klovesyge i Grækenland

37

97/87/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 15. januar 1997 om et særligt EF-tilskud til diagnostiserings- og forvaltningsforanstaltninger til udryddelse af mund- og klovesyge i Grækenland

39

97/88/EF:

Kommissionens beslutning af 20. januar 1997 om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

43

97/89/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 24. januar 1997 om bemyndigelse af visse medlemsstater til at fastsætte undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for så vidt angår læggekartofler med oprindelse i Canada

45

97/90/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 24. januar 1997 om forlængelse af den periode, der omhandles i artikel 15, stk. 2a, i direktiv 66/403/EØF om handel med læggekartofler

49

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 154/97

af 20. januar 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 619/71 om fastsættelse af almindelige regler
for ydelse af støtte til hør og hamp

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 af 29. juni 1970 om den fælles markedsordning for hør og hamp⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 619/71⁽²⁾, er det fastsat, at tre fjerdedele af støtten for hør ydes til enhver fysisk eller juridisk person, som inden en nærmere fastsat dato har indgået en kontrakt med producenten, hvorefter han erhverver ejendomsretten til hørstråene; for at sikre, at hørrer faktisk forarbejdes, bør støtten til den første forarbejdningsvirksomhed kun udbetales, hvis denne udtrykkeligt forpligter sig til at forarbejde hørrer og er blevet godkendt hertil;

i forordningens artikel 3, stk. 2, andet afsnit, er det fastsat, at hele støtten på visse betingelser kan ydes til producenten; også i dette tilfælde bør der gælde en forarbejdningsforpligtelse og en godkendelsesordning for de første forarbejdningsvirksomheder;

den kontrol, der er fastsat i forordningens artikel 5, bør også omfatte overholdelsen af forarbejdningsforpligtelsen og godkendelsesbetingelserne; kontrollens effektivitet kan øges ved at anvende visse dele af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, og der bør derfor fastsættes bestemmelser for anvendelsen af denne mulighed;

i forordningens artikel 6 er det fastsat, at støttebeløbet beregnes på grundlag af det tilsåede og høstede areal; for at undgå misbrug bør det præciseres, at det normale dyrkningsarbejde skal være foretaget på arealet, og at Kommissionen skal kunne fastsætte kriterier herom;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger skal gennemføres på de bedst mulige vilkår; overgangsforanstaltninger kan derfor vise sig nødvendige for at lette overgangen til den nye ordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 619/71 ændres således:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. For hør, der hovedsagelig er bestemt til fiberproduktion, ydes en fjerdedel af støtten til producenten og tre fjerdedele til den første forarbejdningsvirksomhed, der er godkendt af myndighederne i den medlemsstat, hvor dens anlæg er beliggende, og som inden en nærmere fastsat dato har indgået en kontrakt med producenten, hvorefter den erhverver ejendomsretten til hørstråene og forpligter sig til at forarbejde dem.

Dog ydes hele støtten til producenten, når:

- a) producenten i medfør af artikel 3a, litra a), forpligter sig til at forarbejde hørstråene og er godkendt af myndighederne til dette formål, eller
- b) producenten i medfør af artikel 3a, litra a), forpligter sig til for egen regning at lade en godkendt, første forarbejdningsvirksomhed forarbejde hørstråene, eller
- c) producenten i medfør af artikel 3a, litra b), forpligter sig til at forarbejde hørstråene og er godkendt af myndighederne til dette formål, eller

⁽¹⁾ EFT nr. L 146 af 4. 7. 1970, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94 (EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105).

⁽²⁾ EFT nr. L 72 af 26. 3. 1971, s. 2. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1989/93 (EFT nr. L 182 af 24. 7. 1993, s. 6).

- d) producenten i medfør af artikel 3a, litra b), forpligter sig til for egen regning at lade en godkendt, første forarbejdningsvirksomhed forarbejde hørstråene.*

2) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Med henblik på denne kontrol indfører medlemsstaterne en ordning med erklæringer om det tilsåede og høstede areal samt en godkendelsesordning for første forarbejdningsvirksomheder og eventuelt de producenter, der foretager forarbejdning.«

3) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. Medlemsstaterne kontrollerer ved hjælp af stikprøver på stedet rigtigheden af oplysningerne i erklæringerne om det tilsåede og høstede areal og de af producenterne indgivne ansøgninger om støtte samt gennemførelsen af kontrakterne og overholdelsen af forarbejdningsforpligtelserne og godkendelsesbetingelserne.

2. Gennemførelsesbestemmelser for kontrolforanstaltningerne vedtages efter proceduren i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1308/70, og foranstaltningerne kan omfatte anvendelse af dele af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem.*

4) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Det støttebeløb, der skal betales, beregnes på grundlag af det tilsåede og høstede areal, på hvilket det normale dyrkningsarbejde er foretaget.

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1308/70 fastsætte kriterier for det normale dyrkningsarbejde, herunder fastsætte et mindsteudbytte, der skal overholdes.*

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Hvis overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette gennemførelsen af de i forordning (EF) nr. 154/97 (*) fastsatte tilpasninger af ordningen fra produktionsåret 1997/98, vedtages foranstaltningerne efter proceduren i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1308/70. De gælder senest til udgangen af produktionsåret 1997/98.

(*) EFT nr. L 27 af 30. 1. 1997, s. 1.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 1997/98. Artikel 1, nr. 5, anvendes dog fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. januar 1997.

På Rådets vegne

J. VAN AARTSEN

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 155/97

af 29. januar 1997

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsord-
ning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1599/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestem-
melser for import af melasse inden for sektoren for sukker
og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68⁽³⁾, særlig
artikel 1, stk. 2 og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved
import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsen-
tative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommis-
sionens forordning (EØF) nr. 785/68⁽⁴⁾; denne pris fast-
sættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1
i nævnte forordning;

den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-
grænseovergangssted, som er Amsterdam; denne pris skal
beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på
verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af note-
ringer eller priser på dette marked, der er justeret under
hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til
standardkvaliteten; standardkvaliteten for melasse blev
defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68;

ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på
verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplys-
ninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede
priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købe-
kontrakter indgået i den internationale samhandel, som
Kommissionen har fået kendskab til enten gennem
medlemsstaterne eller på eget initiativ; ved denne konsta-
tering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i
henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på
betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræ-
sentativt for markedets faktiske tendens;

der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke
drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskva-

litet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en
ringe mængde, der ikke er repræsentativ for markedet; der
skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke
kan anses for repræsentative for markedets faktiske ud-
vikling;

for at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende
melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter
kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes
i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i
forordning (EØF) nr. 785/68;

undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset
tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbuds-
pris, der har tjent som grundlag for den foregående
konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet
til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbuds-
priser, som ikke synes at være tilstrækkeligt
repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til
pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative
pris;

når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for
det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør
der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3
i forordning (EF) nr. 1422/95; såfremt importtolden
suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF)
nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne
told;

anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at
fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden
for de pågældende produkter som anført i bilaget til
nævrende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de
i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede
produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. januar 1997.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 141 af 24. 6. 1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 145 af 27. 6. 1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til forordning om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KN-kode	Repræsentativ pris i ecu pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, i ecu der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	7,83	—	0,38
1703 90 00 ⁽¹⁾	12,08	—	0,00

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 156/97

af 29. januar 1997

om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/
96⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er
fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 104/97⁽³⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EF) nr. 104/97 på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden

gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EØF) nr. 1785/81 fastsatte
eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i
artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 104/97, i
uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de
beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 20 af 23. 1. 1997, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. januar 1997 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Restitutionsbeløb
	— ECU/100 kg —
1701 11 90 9100	39,82 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	37,69 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	39,82 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	37,69 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4329
	— ECU/100 kg —
1701 99 10 9100	43,29
1701 99 10 9910	42,42
1701 99 10 9950	42,42
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4329

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 157/97

af 29. januar 1997

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 24. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1464/96

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, andet afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1464/96 af 25. juli 1996 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾; foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1464/96, fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 24. dellicitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 24. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1464/96 fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 45,422 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 187 af 26. 7. 1996, s. 42.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 158/97

af 29. januar 1997

om ændring af forordning (EF) nr. 2482/95 om visse overgangsforanstaltninger for Østrig om spiritus

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Østrigs, Finlands
og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 149, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89
af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for
definition, betegnelse og præsentation af spiritus⁽¹⁾, senest
ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges
tiltrædelse, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2482/95⁽²⁾ gav
Kommissionen Østrig tilladelse til i yderligere et år at
fremstille og afsætte visse frugtbrændevine af visse bær
med et maksimumsindhold af methanol på 1 500 g/hl ren
alkohol; overgangsforanstaltningerne blev forlænget i
afventning af en mere dybtgående evaluering af mulighe-
derne for at nedsætte methanolindholdet, for at der kan
fastsættes definitive niveauer for de pågældende produk-
ter; de første foreliggende resultater af en sådan evaluering
gør det endnu ikke muligt at fastsætte definitive niveauer
for maksimumsindholdet af methanol for disse produkter;
de nuværende overgangsforanstaltninger for de pågæl-
dende produkter bør derfor forlænges for sidste gang med
et år, for at myndighederne kan råde over mere afgørende
resultater af evalueringen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Gennemførelseskomiteén
for Spiritus —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 i forordning (EF) nr. 2482/95 affattes således:

•Artikel 1

Overgangsforanstaltningerne i bilag XV, afsnit VII,
litra B, punkt IV, nr. 1, første led, i tiltrædelsesakten
forlænges indtil den 31. december 1997, for så vidt
angår fremstilling og afsætning af frugtbrændevine, der
er fremstillet i Østrig, og som opfylder
bestemmelserne i artikel 1, stk. 4, i forordning (EØF)
nr. 1576/89, såfremt de hidrører fra følgende frugter:

- ribs og solbær (*Ribes specialis*)
- hindbær (*Rubus idæus* L.)
- brombær (*Rubus fruticosus* L.)
- Vogelbeere (*Sorbus aucuparia* var. *edulis*)
- Hyldebær (*Sambucus nigra*).

De produkter, der endnu findes i detailhandelen på
nævnte dato, kan afsættes indtil lagrene er udtømt.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 160 af 12. 6. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 256 af 26. 10. 1995, s. 12.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 159/97

af 29. januar 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag,

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. januar 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 15	204	44,1
	212	114,1
	624	181,8
	999	113,3
0707 00 10	052	114,3
	053	186,8
	068	81,2
	999	127,4
0709 10 10	220	150,7
	999	150,7
0709 90 71	052	130,8
	204	118,8
	628	130,2
	999	126,6
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	37,6
	204	42,1
	212	45,6
	220	32,8
	448	26,4
	600	58,1
	624	53,1
	999	42,2
805 20 11	204	69,5
	999	69,5
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	49,8
	204	65,1
	400	95,8
	464	117,0
	624	78,2
	662	45,2
	999	75,2
	052	74,2
0805 30 20	528	64,8
	600	80,7
	999	73,2
	052	68,1
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	060	52,9
	064	40,6
	068	36,2
	400	85,3
	404	90,5
	720	47,8
	728	104,6
	999	65,8
	052	127,4
	064	51,7
0808 20 31	400	105,3
	512	79,1
	624	73,6
	999	87,4

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 160/97
af 29. januar 1997
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Såfremt priserne i Fællesskabet ligger over verdensmarkedspriserne, kan forskellen mellem disse priser i henhold til artikel 3 i forordning nr. 136/66/EØF ved udførsel af olivenolie til tredjelande udlignes ved en restitution;

bestemmelserne for fastsættelse og ydelse af eksportrestitutionerne ved olivenolie er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 616/72⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2962/77⁽⁴⁾;

i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen være den samme for hele Fællesskabet;

i henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen fastsættes under hensyntagen til situationen og udviklingstendenserne for priserne på olivenolie og de disponible mængder på Fællesskabets marked og for priserne på olivenolie på verdensmarkedet; såfremt situationen på verdensmarkedet imidlertid ikke gør det muligt at fastslå de gunstigste noteringer for olivenolie, kan der dog tages hensyn til prisen på dette marked for de vigtigste konkurrerende vegetabiliske olier og til den forskel, der i en repræsentativ periode konstateres mellem denne pris og prisen på olivenolie; restitutionsbeløbet kan ikke overstige forskellen mellem prisen på olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet, eventuelt justeret med omkostningerne ved at eksportere produktet til verdensmarkedet;

i medfør af artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, litra b), i forordning nr. 136/66/EØF kan det bestemmes, at restitutionen

fastsættes ved licitation; licitationen vedrører restitutionsbeløbet og kan begrænses til visse modtagerlande, mængder, kvaliteter og præsentationer;

i henhold til artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 136/66/EØF kan restitutionen for olivenolie fastsættes på forskellige niveauer alt efter bestemmelsesstedet, når verdensmarkedsituationen eller de særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt;

restitutionen skal fastsættes mindst én gang om måneden; hvis det er påkrævet, kan den ændres i mellemtiden;

anvendelse af disse bestemmelser på den nuværende markedsituation for olivenolie og især på prisen for olivenolie inden for Fællesskabet og på markederne i tredjelande og i Grækenland fører til at fastsætte restitutionerne til de i bilaget angivne beløb;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽⁸⁾;

Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel til tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. januar 1997.

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.

⁽³⁾ EFT nr. L 78 af 31. 3. 1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 348 af 30. 12. 1977, s. 53.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. januar 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

<i>(ECU/100 kg)</i>	
Produktkode	Restitutionsbeløb (1)
1509 10 90 9100	27,50
1509 10 90 9900	0,00
1509 90 00 9100	31,00
1509 90 00 9900	0,00
1510 00 90 9100	2,00
1510 00 90 9900	0,00

(1) For bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87 (EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1), såvel som for eksport til tredjelande.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 161/97

af 29. januar 1997

om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den femte dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2081/96

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/96⁽³⁾ er der åbnet en løbende licitation med henblik på fastsættelsen af eksportrestitutioner for olivenolie;

maksimumsbeløbene for eksportrestitutionen fastsættes efter artikel 6 i forordning (EF) nr. 2081/96 under hensyn til situationen og den forventede udvikling på markedet for olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet og på grundlag af de modtagne bud; der gives tilslag til den eller de bydende, hvis bud svarer til maksimumsbeløbet for eksportrestitutionen eller til et lavere beløb;

anvendelsen af ovennævnte bestemmelser fører til at fastsætte maksimumsrestitutionerne ved udførsel til de beløb, som er angivet i bilaget;

Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionerne ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den femte dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2081/96 fastsættes i bilaget på grundlag af de pr. 23. januar 1997 indgivne bud.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.

⁽³⁾ EFT nr. L 279 af 31. 10. 1996, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. januar 1997 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den femte dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2081/96

(ECU/100 kg)	
Produktkode	Restitutionsbeløb
1509 10 90 9100	29,50
1509 10 90 9900	—
1509 90 00 9100	32,90
1509 90 00 9900	—
1510 00 90 9100	2,50
1510 00 90 9900	—

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 162/97

af 29. januar 1997

om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsord-
ning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1599/96⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestem-
melser for import af sukkerprodukter undtagen me-
lasse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1127/96⁽⁴⁾,
særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og
ud fra følgende betragtninger:Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden
for import af hvidt sukker, råsuksker og visse sirupper er
fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1195/96⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 2439/96⁽⁶⁾;anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de
nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til
nævrende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder
ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF)
nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som
angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 30. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.⁽³⁾ EFT nr. L 141 af 24. 6. 1995, s. 16.⁽⁴⁾ EFT nr. L 150 af 25. 6. 1996, s. 12.⁽⁵⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 3.⁽⁶⁾ EFT nr. L 331 af 20. 12. 1996, s. 43.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. januar 1997 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsuiker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(ECU)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,45	5,58
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,45	10,93
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,45	5,39
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,45	10,41
1701 91 00 ⁽²⁾	25,66	12,44
1701 99 10 ⁽²⁾	25,66	7,88
1701 99 90 ⁽²⁾	25,66	7,88
1702 90 99 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, p. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT nr. L 94 af 21. 4. 1972, p. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 163/97

af 29. januar 1997

om ændring af importtolden for ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95
af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for
ris ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 1503/96 af 29. juli 1996 om gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt
angår importtold for ris ⁽²⁾, ændret ved forordning (EF)
nr. 2131/96 ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EF) nr. 106/97 ⁽⁴⁾, er
importtolden for ris fastsat;

i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1503/96 er det fast-
sat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i

dens anvendelsesperiode afviger med mindst 10 ECU/ton
fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering;
nævnte afvigelse har fundet sted; det er derfor nødvendigt
at justere importtolden i forordning (EF) nr. 106/97 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 106/97 affattes som
angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 189 af 30. 7. 1996, s. 71.

⁽³⁾ EFT nr. L 285 af 7. 11. 1996, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 20 af 23. 1. 1997, s. 6.

BILAG I

til Kommissionens forordning af 29. januar 1997 om ændring af importtolden for ris og brudris

(ECU/ton)

KN-kode	Importtold ⁽¹⁾		
	Tredjelande (undtagen AVS-stater og Bangladesh) ⁽²⁾ ⁽⁷⁾	AVS-stater Bangladesh ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Basmati Indien og Pakistan ⁽⁵⁾
1006 10 21	(7)	140,81	
1006 10 23	(7)	140,81	
1006 10 25	(7)	140,81	
1006 10 27	(7)	140,81	
1006 10 92	(7)	140,81	
1006 10 94	(7)	140,81	
1006 10 96	(7)	140,81	
1006 10 98	(7)	140,81	
1006 20 11	344,33	167,83	
1006 20 13	344,33	167,83	
1006 20 15	344,33	167,83	
1006 20 17	278,95	135,14	28,95
1006 20 92	344,33	167,83	
1006 20 94	344,33	167,83	
1006 20 96	344,33	167,83	
1006 20 98	278,95	135,14	28,95
1006 30 21	(7)	271,09	
1006 30 23	(7)	271,09	
1006 30 25	(7)	271,09	
1006 30 27	(7)	271,09	
1006 30 42	(7)	271,09	
1006 30 44	(7)	271,09	
1006 30 46	(7)	271,09	
1006 30 48	(7)	271,09	
1006 30 61	(7)	271,09	
1006 30 63	(7)	271,09	
1006 30 65	(7)	271,09	
1006 30 67	(7)	271,09	
1006 30 92	(7)	271,09	
1006 30 94	(7)	271,09	
1006 30 96	(7)	271,09	
1006 30 98	(7)	271,09	
1006 40 00	(7)	84,38	

⁽¹⁾ Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 (EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85), som ændret.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importtold ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet i det oversøiske franske departement Réunion.

⁽³⁾ Importtolden for indførsel af ris i det oversøiske franske departement Réunion er fastlagt i artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Importtolden for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00), med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 3491/90 (EFT nr. 337 af 4. 12. 1990, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 862/91 (EFT nr. L 88 af 9. 4. 1991, s. 7), som ændret.

⁽⁵⁾ Indførsel af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) er fritaget for importtold i henhold til artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF (EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1), som ændret.

⁽⁶⁾ Importtolden for afskallet ris af sorten Basmati med oprindelse i Indien og Pakistan nedsættes med 250 ECU/ton (artikel 4a i forordning (EF) nr. 1503/96, ændret).

⁽⁷⁾ Told ifølge den fælles toldtarif.

*BILAG II***Beregning af importtolden for ris**

	Uafskallet	Indica-arter		Japonica-arter		Brudris
		Afskallet	Sleben	Afskallet	Sleben	
1. Importtold (ECU/ton)	(¹)	278,95	572,00	344,33	572,00	(¹)

2. Beregningselementer

a) Pris cif ARAG (US \$/ton)	—	416,19	408,04	380,00	430,00	—
b) Pris fob (US \$/ton)	—	—	—	350,00	400,00	—
c) Skibsfragt (US \$/ton)	—	—	—	30,00	30,00	—
d) Kilde	—	USDA	USDA	Operators	Operators	—

(¹) Told ifølge den fælles toldtarif.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 96/92/EF

af 19. december 1996

om fælles regler for det indre marked for elektricitet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66 og artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der må vedtages foranstaltninger med henblik på at sikre, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;
- (2) etableringen af et konkurrencebaseret elektricitetsmarked er et vigtigt skridt hen imod virkeliggørelsen af det indre marked for energi;
- (3) dette direktiv bør ikke indskrænke anvendelsen af traktaten, særlig bestemmelserne om det indre marked og konkurrencereglerne;
- (4) gennemførelsen af det indre marked for elektricitet er særlig vigtig, for at produktionen, transmissionen og distributionen af elektricitet kan gøres mere effektiv, samtidig med at forsyningssikkerheden og fællesskabsøkonomiens konkurrenceevne øges, og miljøbeskyttelseshensynet tilgodeses;
- (5) det indre marked for elektricitet bør gennemføres gradvist, således at sektoren får mulighed for at tilpasse sig de nye betingelser på en fleksibel og rationel måde, og således at der tages hensyn til de

forskellige måder, hvorpå elektricitetssystemerne for øjeblikket er organiseret;

- (6) gennemførelsen af det indre marked inden for elektricitetssektoren skal fremme sammenkoblingen af systemerne og systemernes interoperabilitet;
- (7) Rådets direktiv 90/547/EØF af 29. oktober 1990 om transit af elektricitet gennem de overordnede net ⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 90/377/EØF af 29. juni 1990 om fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien ⁽⁵⁾ udgør en første etape i virkeliggørelsen af det indre marked for elektricitet;
- (8) det er nu nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på at gennemføre det indre marked for elektricitet;
- (9) på det indre marked skal elektricitetsselskaberne kunne agere med henblik på at realisere et konkurrencebaseret elektricitetsmarked, uden at forpligtelserne til offentlig tjeneste derved tilsidesættes;
- (10) for øjeblikket findes der på grund af de strukturelle forskelle medlemsstaterne imellem forskellige ordninger til regulering af elektricitetssektoren;
- (11) i overensstemmelse med nærhedsprincippet bør de generelle principper, der udstikker rammerne, fastsættes på fællesskabsplan, medens de detaljerede gennemførelsesbestemmelser bør overlades til medlemsstaterne, således at den enkelte medlemsstat kan vælge den ordning, der bedst svarer til dens særlige situation;
- (12) uanset hvorledes markedet for øjeblikket er organiseret, skal adgangen til systemet være åben i overensstemmelse med dette direktiv, og den skal føre til ækvivalente økonomiske resultater i medlemsstaterne og dermed til en direkte sammenlignelig markedsåbning og en direkte sammenlignelig grad af adgang til elektricitetsmarkederne;
- (13) det kan for nogle medlemsstater være nødvendigt at pålægge forpligtelser til offentlig tjeneste af hensyn til forsyningssikkerheden og beskyttelsen af forbrugerne og miljøet, som den frie konkurrence efter deres opfattelse ikke ubetinget kan garantere alene;

⁽¹⁾ EFT nr. C 65 af 14. 3. 1992, s. 4, og EFT nr. C 123 af 4. 5. 1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 31.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. november 1993 (EFT nr. C 329 af 6. 12. 1993, s. 150), Rådets fælles holdning af 25. juli 1996 (EFT nr. C 315 af 24. 10. 1996, s. 18) og Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende). Rådets afgørelse af 19. december 1996.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 13. 11. 1990, s. 30. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 95/162/EF (EFT nr. L 107 af 12. 5. 1995, s. 53).

⁽⁵⁾ EFT L 185 af 17. 7. 1990, s. 16. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/87/EØF (EFT nr. L 277 af 10. 11. 1993, s. 32).

- (14) langtidsplanlægning kan være et af midlerne til at opfylde sådanne forpligtelser til offentlig tjeneste;
- (15) traktaten indeholder særlige regler vedrørende begrænsning af de frie varebevægelser og konkurrence;
- (16) i henhold til særlig artikel 90, stk. 1, i traktaten skal medlemsstaterne overholde disse regler for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som er indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder;
- (17) i henhold til artikel 90, stk. 2, i traktaten er virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, underkastet disse regler på særlige betingelser;
- (18) gennemførelsen af dette direktiv vil få indvirkning på sådanne virksomheders aktiviteter;
- (19) medlemsstaterne må derfor, når de pålægger selskaber i elektricitetssektoren forpligtelser til offentlig tjeneste, overholde de relevante regler i traktaten som fortolket af Domstolen;
- (20) ved gennemførelsen af det indre marked for elektricitet bør der tages fuldt hensyn til fællesskabsmålet om økonomisk og social samhørighed, navnlig på et område som infrastruktur — det være sig nationale eller fællesskabsinterne — som bruges til transmission af elektricitet;
- (21) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1254/96/EF af 5. juni 1996 om opstilling af et sæt retningslinjer for transeuropæiske net på energiområdet⁽¹⁾ har bidraget til udviklingen af integrerede infrastrukturer til transmission af elektricitet;
- (22) det er derfor nødvendigt at fastsætte fælles regler for produktion af elektricitet og for drift af systemer til transmission og distribution af elektricitet;
- (23) ved åbningen af produktionsmarkedet kan der anvendes to ordninger, en bevillingsprocedure eller en udbudsprocedure, som skal forvaltes efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier;
- (24) der skal inden for disse rammer tages hensyn til egenproducenternes og de uafhængige producenters situation;
- (25) hvert enkelt transmissionssystem skal i producenterne og disses kunders interesse være underlagt en central forvaltning og en central kontrol af hensyn til systemets sikkerhed, pålidelighed og effektivitet; der bør derfor for hvert transmissionssystem udpeges en systemoperatør, som skal forestå driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af systemet; transmissionssystemoperatørens dispositioner skal være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende;
- (26) de tekniske regler for driften af transmissionssystemerne og de direkte linjer skal være gennemsigtige og sikre interoperabiliteten;
- (27) der skal fastsættes objektive og ikke-diskriminerende kriterier for lastfordelingen af kraftværkerne;
- (28) af miljøbeskyttelseshensyn kan produktion af elektricitet på grundlag af vedvarende energikilder gives forrang;
- (29) på distributionsniveau kan kunder i et givet område indrømmes forsyningsrettigheder, og der skal udpeges en systemoperatør, som skal forestå driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af det enkelte distributionssystem;
- (30) for at sikre gennemsigtighed og ikke-diskrimination bør transmissionsaktiviteten i vertikalt integrerede elektricitetsselskaber drives uafhængigt af de øvrige aktiviteter;
- (31) eneaftageraktiviteten skal være adskilt fra produktions- og distributionsaktiviteterne i vertikalt integrerede elektricitetsselskaber, og der må fastsættes grænser for udvekslingen af oplysninger mellem eneaftageraktiviteten og produktions- og distributionsaktiviteterne;
- (32) regnskaberne for alle integrerede elektricitetsselskaber bør være så gennemsigtige som muligt navnlig for at afsløre et eventuelt misbrug af dominerende stilling, f.eks. i form af unormalt høje eller lave tariffer eller diskriminerende praksis i forbindelse med ydelser af samme værdi; regnskaberne skal derfor være separate for hver enkelt aktivitet;
- (33) det bør ligeledes fastsættes, at de kompetente myndigheder skal have adgang til selskabernes interne regnskabsdokumenter under behørig hensyntagen til fortroligheden;
- (34) der bør på grund af strukturerne mangfoldighed i medlemsstaterne og hvert enkelt systems særpræg fastsættes forskellige muligheder for systemadgang, som skal forvaltes efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier;
- (35) det bør være muligt at give bevilling til etablering og anvendelse af direkte linjer;

⁽¹⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 147.

- (36) der skal fastsættes beskyttelsesbestemmelser og procedurer for bilæggelse af tvister;
- (37) ethvert misbrug af dominerende stilling og enhver form for aggressiv adfærd bør undgås;
- (38) visse medlemsstater risikerer at støde på særlige vanskeligheder under tilpasningen af deres systemer, og der skal derfor kunne anvendes overgangsordninger eller undtagelser, navnlig for driften af små isolerede systemer;
- (39) dette direktiv udgør endnu en fase i liberaliseringen; når det er blevet gennemført, vil der imidlertid fortsat være visse hindringer for handelen med elektricitet mellem medlemsstaterne; der vil derfor på baggrund af de indhøstede erfaringer eventuelt kunne fremsættes forslag til forbedring af det indre marked for elektricitet; Kommissionen bør følgelig aflægge rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Dette direktiv fastsætter fælles regler for produktion, transmission og distribution af elektricitet. Det fastlægger regler for, hvorledes elektricitetssektoren skal organiseres og fungere, hvordan der opnås adgang til markedet, hvilke kriterier og procedurer, der skal anvendes ved indkaldelse af tilbud og udstedelse af bevillinger, samt hvorledes systemer skal drives.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »produktion«: fremstilling af elektricitet
- 2) »producent«: en fysisk eller juridisk person, der fremstiller elektricitet
- 3) »egenproducent«: en fysisk eller juridisk person, der fremstiller elektricitet hovedsagelig til eget brug
- 4) »uafhængig producent«:
 - a) en producent, som ikke varetager transmission eller distribution af elektricitet i det område, der er dækket af det system, hvor den pågældende er etableret
 - b) i medlemsstater, hvor der ikke findes vertikalt integrerede elektricitetsselskaber, og hvor der anvendes en udbudsprocedure, en producent, jf. definitionen i litra a), der eventuelt ikke udelukkende er underlagt den økonomiske rangfølge i det sammenkoblede system
- 5) »transmission«: transport af elektricitet via det sammenkoblede højspændingssystem med henblik på levering af elektricitet til endelige kunder eller distributionsselskaber
- 6) »distribution«: transport af elektricitet via mellem- og lavspændingsdistributionssystemer med henblik på levering af elektricitet til kunder
- 7) »kunder«: grossister og endelige kunder samt distributionsselskaber
- 8) »grossister«: såfremt medlemsstaterne anerkender sådannes eksistens, enhver fysisk eller juridisk person, der køber eller sælger elektricitet, og som ikke varetager transmission, produktion eller distribution inden for eller uden for det system, hvor den pågældende er etableret
- 9) »endelig kunde«: kunde, som køber elektricitet til eget brug
- 10) »samkøringslinjer«: udstyr, der anvendes til at sammenkoble elektricitetssystemer
- 11) »sammenkoblet system«: en række transmissions- og distributionssystemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en eller flere samkøringslinjer
- 12) »direkte linje«: en elektricitetslinje, som supplerer det sammenkoblede system
- 13) »økonomisk rangfølge«: rangfølgen af elektricitetsforsyningskilder ud fra økonomiske kriterier
- 14) »hjelpefunktioner«: alle funktioner, der er nødvendige for driften af et transmissions- eller distributionssystem
- 15) »systembruger«: enhver fysisk eller juridisk person, der leverer til eller forsynes fra et transmissions- eller distributionssystem
- 16) »forsyning«: levering og/eller salg af elektricitet til kunder
- 17) »integreret elektricitetsselskab«: et vertikalt eller horisontalt integreret elektricitetsselskab
- 18) »vertikalt integreret elektricitetsselskab«: et elektricitetsselskab, der udøver mindst to af følgende former for aktivitet: produktion, transmission eller distribution af elektricitet
- 19) »horisontalt integreret elektricitetsselskab«: et elektricitetsselskab, der udøver mindst en af følgende former for aktivitet: produktion i salgsøjemed, transmission eller distribution af elektricitet, sideløbende med en anden ikke elektricitetsrelateret aktivitet
- 20) »udbudsprocedure«: en procedure, hvorved planlagte ekstra behov og planlagt erstatningskapacitet dækkes af forsyninger fra ny eller bestående produktionskapacitet

- 21) »langtidsplanlægning«: planlægning af behovet for investering i produktions- og transmissionskapacitet på lang sigt med henblik på at tilfredsstille systemets efterspørgsel efter elektricitet og sikre forsyninger til kunderne
- 22) »eneaftager«: enhver juridisk person, der inden for det system, hvor vedkommende er etableret, er ansvarlig for den samlede forvaltning af transmissionssystemet og/eller for centraliseret køb og salg af elektricitet
- 23) »lille isoleret system«: ethvert system med et forbrug på under 2 500 GWh i 1996, som får mindre end 5 % af sit årlige forbrug dækket via sammenkobling med andre systemer.

KAPITEL II

Generelle regler for sektorens organisation

Artikel 3

1. Medlemsstaterne påser på grundlag af deres institutionelle opbygning og under behørig iagttagelse af nærhedsprincippet, at elektricitetsselskaber drives efter dette direktivs principper, jf. dog stk. 2, med henblik på at etablere et konkurrencebaseret elektricitetsmarked, og afstår fra at forskelsbehandle sådanne selskaber for så vidt angår såvel rettigheder som forpligtelser. De to ordninger for systemadgang, der er omhandlet i artikel 17 og 18, skal føre til ækvivalente økonomiske resultater og dermed til en direkte sammenlignelig markedsåbning og en direkte sammenlignelig grad af adgang til elektricitetsmarkederne.

2. Medlemsstaterne kan under fuld iagttagelse af de relevante bestemmelser i traktaten, særlig artikel 90, under hensyn til den almindelige økonomiske interesse pålægge selskaber i elektricitetssektoren forpligtelser til offentlig tjeneste, som kan vedrøre leveringernes sikkerhed, herunder forsyningssikkerheden, deres regelmæssighed, kvalitet og pris samt miljøbeskyttelse. Sådanne forpligtelser skal være klart definerede, og de skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare; de skal, ligesom eventuelle senere ændringer heraf, offentliggøres af medlemsstaterne og omgående meddeles Kommissionen. Som et middel til at sikre opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste kan de medlemsstater, som måtte ønske det, indføre langtidsplanlægning.

3. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 5, 6, 17, 18 og 21, for så vidt anvendelsen af disse bestemmelser retligt eller faktisk ville hindre opfyldelsen af de forpligtelser, der er pålagt elektricitetsselskaber under hensyn til den almindelige økonomiske interesse, og for så vidt udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det

strider mod Fællesskabets interesse. I henhold til dette direktiv og til artikel 90 i traktaten omfatter Fællesskabets interesse bl.a. konkurrence over for privilegerede kunder.

KAPITEL III

Produktion

Artikel 4

Ved etablering af ny produktionskapacitet kan medlemsstaterne vælge mellem en bevillingsprocedure og/eller en udbudsprocedure. Bevilling og udbud skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Artikel 5

1. Når bevillingsproceduren vælges, fastsætter medlemsstaterne kriterierne for tildeling af bevillinger til etablering af produktionskapacitet på deres område. Disse kriterier kan vedrøre følgende forhold:

- a) elektricitetssystemets, anlæggenes og tilhørende udstyrs sikkerhed og pålidelighed
- b) miljøbeskyttelse
- c) arealanvendelse og placering
- d) anvendelse af offentligt område
- e) energieffektivitet
- f) arten af de primære energikilder
- g) bevillingsansøgerens karakteristika såsom teknisk, økonomisk og finansiell formåen
- h) bestemmelserne i artikel 3.

2. De konkrete kriterier og procedurer offentliggøres.

3. Ved afslag på en bevillingsansøgning underrettes ansøgeren om grundene, som skal være objektive og ikke-diskriminerende; de skal være velfunderede og være behørigt dokumenteret; de meddeles Kommissionen til orientering. Ansøgeren skal have mulighed for at påklage afgørelsen.

Artikel 6

1. Når udbudsproceduren vælges, udarbejder medlemsstaterne eller et kompetent organ, som de berørte medlemsstater har udpeget, på grundlag af den regelmæssigt udarbejdede prognose, jf. stk. 2, en oversigt over ny produktionskapacitet, herunder også erstatningskapacitet. Der tages i oversigten hensyn til behovet for samkøringslinjer mellem systemer. Den fornødne kapacitet tildeles ved en udbudsprocedure efter retningslinjerne i denne artikel.

2. Transmissionssystemoperatøren eller en anden kompetent myndighed, som den berørte medlemsstat har udpeget, udarbejder og offentliggør regelmæssigt, og mindst hvert andet år, under statens tilsyn en prognose for den produktions- og transmissionskapacitet, som forventes tilsluttet systemet, behovet for samkøringslinjer med andre systemer, den potentielle transmissionskapacitet og efterspørgslen efter elektricitet. Prognosen dækker en periode, som fastsættes af den enkelte medlemsstat.

3. Nærmere oplysninger om udbudsproceduren vedrørende produktionskapacitet offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* mindst seks måneder inden sidste frist for indgivelse af tilbud.

Udbudsbetingelserne stilles til rådighed for alle interesserede selskaber, som er etableret på en medlemsstats område, så betids, at de pågældende selskaber har en rimelig frist til at indgive tilbud.

Udbudsbetingelserne skal indeholde en detaljeret beskrivelse af aftalespecifikationerne og af den procedure, som skal følges af alle tilbudsgivere, samt en udtømmende liste over de kriterier, som lægges til grund ved udvælgelsen af tilbudsgiverne og tildelingen af aftalen. Specifikationerne kan også vedrøre de forhold, der er nævnt i artikel 5, stk. 1.

4. Når udbuddet gælder den fornødne produktionskapacitet, skal der også tages hensyn til tilbud om langtidsgaranteret elektricitetsforsyning fra bestående produktionsenheder, hvis det ekstra behov kan dækkes på denne måde.

5. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, et offentligt organ eller et privat organ, der er uafhængigt af produktion, transmission og distribution af elektricitet, som ansvarlig for tilrettelæggelsen, overvågningen og kontrollen med udbudsproceduren. Denne myndighed eller dette organ træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre fortroligheden af de oplysninger, som tilbuddene indeholder.

6. Det skal dog i de medlemsstater, der har valgt udbudsproceduren, være muligt for egenproducenter og uafhængige producenter at opnå bevilling på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier som fastsat i artikel 4 og 5.

KAPITEL IV

Drift af transmissionssystemer

Artikel 7

1. For en periode, der fastsættes af medlemsstaterne under hensyn til effektivitet og økonomisk ligevægt, skal medlemsstaterne udpege eller anmode de selskaber, som ejer transmissionssystemer, om at udpege en systemoperatør, som skal forestå driften, vedligeholdelsen og om

nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givet område samt dets samkøringslinjer med andre systemer for at garantere forsyningssikkerheden.

2. Medlemsstaterne påser, at der udarbejdes og offentliggøres tekniske forskrifter for de mindstekrav med hensyn til konstruktion og drift, som produktionsanlæg, distributionssystemer, direkte tilsluttede kunders udstyr, samkøringskredsløb og direkte linjer skal opfylde for at kunne blive tilsluttet systemet. Disse krav skal sikre systemernes interoperabilitet, og de skal være objektive og ikke-diskriminerende. De meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8 i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾.

3. Systemoperatøren skal forvalte energistrømmene i systemet under hensyn til udvekslingerne med andre sammenkoblede systemer. Med henblik herpå skal systemoperatøren sikre et sikkert, pålideligt og effektivt elektricitetssystem og i den forbindelse sørge for, at de nødvendige hjælpefunktioner er til rådighed.

4. Systemoperatøren giver operatørerne for eventuelle andre systemer, som hans system er sammenkoblet med, de oplysninger, som er nødvendige for en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system og for samordnet udbygning og interoperabilitet.

5. Systemoperatøren må ikke forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige egne datterselskaber eller aktionærer.

6. Medmindre transmissionssystemet allerede er uafhængigt af produktions- og distributionsaktiviteter, skal systemoperatøren i det mindste rent ledelsesmæssigt være uafhængig af andre aktiviteter, som ikke vedrører transmissionssystemet.

Artikel 8

1. Transmissionssystemoperatøren er ansvarlig for lastfordelingen af produktionsanlæggene i sit område og for brugen af samkøringslinjer med andre systemer.

2. Uden at det berører den elektricitetsforsyning, som sker i henhold til aftalemæssige forpligtelser, herunder de forpligtelser, der følger af udbudsbetingelserne, sker lastfordelingen af produktionsanlæggene og brugen af samkøringslinjerne på grundlag af objektive kriterier, som kan være godkendt af medlemsstaten, og som skal offentliggøres og anvendes på en ikke-diskriminerende måde, der sikrer et velfungerende indre marked for elektricitet. I kriterieopstillingen tages der hensyn til den økonomiske rangfølge af elektricitet fra disponible produktionsanlæg eller fra overførsel via samkøringslinjer, og der tages hensyn til de tekniske begrænsninger i systemet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

3. En medlemsstat kan kræve, at systemoperatøren ved lastfordelingen af produktionsanlæg giver produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder eller affald, eller som har en kombineret produktion af varme og elektricitet, forrang.

4. En medlemsstat kan af hensyn til forsyningssikkerheden bestemme, at produktionsanlæg, der anvender indenlandske primære energikilder som brændsel, skal gives forrang, dog højst i et omfang pr. kalenderår på 15 % af den totale mængde primærenergi, der er nødvendig for at producere den elektricitet, der forbruges i den pågældende medlemsstat.

Artikel 9

Transmissionssystemoperatøren skal bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som han modtager i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed.

KAPITEL V

Drift af distributionssystemer

Artikel 10

1. Medlemsstaterne kan pålægge distributionsselskaber pligt til at forsyne kunder i et givet område. Tariffen for sådanne forsyninger kan være underlagt bestemmelser, f.eks. for at sikre ligebehandling af de berørte kunder.

2. Medlemsstaterne udpeger eller anmoder de selskaber, som ejer, eller som er ansvarlige for distributionssystemer, om at udpege en systemoperatør, som skal forestå driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af distributionssystemet i et givet område samt dets samkøringslinjer med andre systemer.

3. Medlemsstaterne påser, at systemoperatøren handler i overensstemmelse med artikel 11 og 12.

Artikel 11

1. Distributionssystemoperatøren opretholder et sikkert, pålideligt og effektivt distributionssystem i sit område under behørig hensyntagen til miljøet.

2. Systemoperatøren må under ingen omstændigheder forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige egne datterselskaber eller aktionærer.

3. En medlemsstat kan kræve, at systemoperatøren ved lastfordelingen af produktionsanlæggene giver produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder eller

affald, eller som har en kombineret produktion af varme og elektricitet, forrang.

Artikel 12

Distributionssystemoperatøren skal bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som han modtager i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed.

KAPITEL VI

Regnskabsmæssig adskillelse og gennemsigtige regnskaber

Artikel 13

Medlemsstaterne eller enhver kompetent myndighed, som de udpeger, og de i artikel 20, stk. 3, omhandlede tvistbilæggelsesmyndigheder skal have adgang til produktions-, transmissions- og distributionsselskabers regnskaber i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udføre deres kontrolopgaver.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at elektricitetsselskabers regnskaber føres i overensstemmelse med stk. 2-5.

2. Elektricitetsselskaber skal, uanset ejerforhold og juridisk status, udarbejde årsregnskaber og lade disse revidere og offentliggøre i overensstemmelse med de bestemmelser i national lovgivning om kapitalselskabers årsregnskaber, som er vedtaget i medfør af Rådets fjerde direktiv (78/660/EØF) af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽¹⁾. Selskaber, som ikke er retligt forpligtede til at offentliggøre deres årsregnskaber, skal på deres hovedsæde opbevare en kopi, som skal kunne konsulteres af offentligheden.

3. Integrerede elektricitetsselskaber skal for at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning i deres interne regnskabsføring føre separate regnskaber for deres produktions-, transmissions- og distributionsaktiviteter og, hvor det er relevant, konsoliderede regnskaber for andre, ikke-elektricitetsrelaterede aktiviteter, således som de ville skulle gøre, såfremt de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber. De skal i noterne til regnskaberne opføre en særskilt balance og en særskilt resultatopgørelse for hver aktivitet.

4. Selskaberne skal i noterne til årsregnskaberne redegøre for de regler for fordeling af aktiver og passiver og udgifter og indtægter, som de følger ved udarbejdelsen af de separate regnskaber, jf. stk. 3. Disse regler må kun ændres i ekstraordinære tilfælde. Sådanne ændringer skal anføres i noterne og skal være behørigt begrundet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

5. Årsregnskaberne skal i noterne vise alle større transaktioner, der er gennemført med tilknyttede virksomheder efter artikel 41 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber⁽¹⁾ eller med associerede virksomheder efter artikel 33, stk. 1, i nævnte direktiv, eller med virksomheder, der tilhører samme aktionærer.

Artikel 15

1. Medlemsstater der udpeger et vertikalt integreret elektricitetsselskab eller en del af et vertikalt integreret elektricitetsselskab som eneftager, fastsætter bestemmelser om, at eneftageren skal operere uafhængigt af det integrerede selskabs produktions- og distributionsaktiviteter.

2. Medlemsstaterne påser, at der ikke udveksles andre oplysninger mellem eneftageraktiviteten og produktions- og distributionsaktiviteterne i et vertikalt integreret elektricitetsselskab end de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af eneftageraktiviteten.

KAPITEL VII

Tilrettelæggelse af systemadgangen

Artikel 16

Ved tilrettelæggelsen af systemadgangen kan medlemsstaterne vælge mellem de ordninger, der er omhandlet i artikel 17 og/eller artikel 18. De to sæt ordninger forvaltes efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Artikel 17

1. Ved forhandlet adgang til systemet træffet medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at elektricitetsproducenter og — hvor medlemsstaterne tillader sådannes eksistens — elektricitetsleverandører samt privilegerede kunder inden for eller uden for det område, som systemet dækker, kan forhandle sig til adgang til systemet med henblik på at indgå forsyningsaftaler med hinanden på grundlag af frivillige kommercielle aftaler.

2. Er den privilegerede kunde tilsluttet distributionssystemet, skal systemadgangen forhandles med den rele-

vante distributionssystemoperatør og om nødvendigt med den berørte transmissionssystemoperatør.

3. For at fremme gennemsigtigheden og for at lette forhandlingerne om systemadgang skal systemoperatørerne det første år efter gennemførelsen af dette direktiv offentliggøre et vejledende prisinterval for brug af transmissions- og distributionssystemerne. I de efterfølgende år bør de offentliggjorte vejledende priser så vidt muligt baseres på gennemsnittet af de priser, der er blevet fastlagt ved forhandlinger i den forudgående tolv månedersperiode.

4. Medlemsstaterne kan også vælge en reguleret systemadgangsordning med adgangsret for privilegerede kunder, hvor systemadgangen fastsættes på grundlag af offentliggjorte tariffer for brug af transmissions- og distributionssystemerne, idet en sådan ordning for så vidt angår systemadgang mindst skal svare til de andre adgangskordninger, der er omhandlet i dette kapitel.

5. Den berørte transmissions- eller distributionssystemoperatør kan nægte adgang til systemet, hvis han ikke råder over den fornødne kapacitet. Afslaget skal begrundes behørigt, navnlig under hensyn til artikel 3.

Artikel 18

1. Ved valg af eneftagerordningen udpeger medlemsstaterne en juridisk person som eneftager inden for det område, som systemoperatøren dækker. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

i) at der offentliggøres en ikke-diskriminerende tarif for brug af transmissions- og distributionssystemet

ii) at privilegerede kunder for at dække egne behov frit kan indgå forsyningsaftaler med producenter og — hvor medlemsstaterne tillader sådannes eksistens — elektricitetsleverandører uden for det område, der er dækket af systemet

iii) at privilegerede kunder for at dække egne behov frit kan indgå forsyningsaftaler med producenter inden for det område, der er dækket af systemet

iv) at uafhængige producenter kan forhandle sig til adgang til systemet med transmissions- og distributionssystemoperatørerne, således at de kan indgå forsyningsaftaler med privilegerede kunder uden for systemet på grundlag af en frivillig kommerciel aftale.

2. Eneftageren kan pålægges pligt til at købe den elektricitet, som en privilegeret kunde har indgået aftale om med en producent inden for eller uden for det område, som systemet dækker, til en pris svarende til den salgspris, som eneftageren tilbyder privilegerede kunder, minus prisen i henhold til den offentliggjorte tarif, jf. stk. 1, nr. 1).

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

3. Hvis der ikke pålægges eneaftageren pligt til køb, jf. stk. 2, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 1, nr. ii) og iii), omhandlede forsyningsaftaler gennemføres via systemadgang på grundlag af den i stk. 1, nr. i), omhandlede offentliggjorte tarif, eller via forhandlet adgang til systemet i henhold til betingelserne i artikel 17. I sidstnævnte tilfælde har eneaftagerne ikke pligt til at offentliggøre en ikke-diskriminerende tarif for brug af transmissions- og distributionssystemet.

4. Eneaftageren kan nægte at give adgang til systemet og kan nægte at købe elektricitet af privilegerede kunder, såfremt han ikke råder over den fornødne transmissions- eller distributionskapacitet. Afslaget skal begrundes behørigt, særlig under hensyn til artikel 3.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre en åbning af deres elektricitetsmarkeder, således at der kan indgås aftaler på betingelserne i artikel 17 og 18 i det mindste op til et betydeligt niveau, der årligt indberettes til Kommissionen.

Den nationale markedsandel beregnes på grundlag af fællesskabsandelen af den elektricitetsmængde, der forbruges af endelige kunder med et årligt forbrug på over 40 GWh (pr. forbrugssted og inklusive egenproduktion).

Den gennemsnitlige fællesskabsandel beregnes af Kommissionen på grundlag af oplysninger, som medlemsstaterne regelmæssigt tilsender den. Kommissionen offentliggør inden den 1. november hvert år denne gennemsnitlige fællesskabsandel, som bestemmer markedsåbningsgraden, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med alle relevante oplysninger, der anskueliggør beregningen.

2. Den nationale markedsandel, jf. stk. 1, øges gradvis over en periode på seks år. Denne forøgelse beregnes ved at nedsætte fællesskabsforbrugstærsklen på 40 GWh, jf. stk. 1, fra 40 GWh til 20 GWh årligt elektricitetsforbrug tre år efter direktivets ikrafttræden og til 9 GWh årligt elektricitetsforbrug seks år efter direktivets ikrafttræden.

3. Medlemsstaterne angiver de kunder på deres område, som repræsenterer de i stk. 1 og 2 omhandlede andele, og som har rets- og handleevne til at indgå elektricitetsaftaler i overensstemmelse med artikel 17 og 18, idet alle endelige kunder med et årligt forbrug på over 100 GWh (pr. forbrugssted og inklusive egenproduktion) skal indebefattes i denne kategori.

Distributionsselskaber har, hvis de ikke allerede er angivet som privilegerede kunder i henhold til dette stykke, rets-

og handleevne til at indgå aftaler på betingelserne i artikel 17 og 18 om den elektricitetsmængde, som forbruges af de kunder, der er angivet som privilegerede inden for deres distributionssystem, med henblik på at forsyne disse kunder.

4. Medlemsstaterne offentliggør senest den 31. januar hvert år kriterierne for angivelsen af de privilegerede kunder, som kan indgå aftaler på betingelserne i artikel 17 og 18. Disse oplysninger sendes sammen med alle andre relevante oplysninger, der dokumenterer gennemførelsen af markedsåbningen, jf. stk. 1, til Kommissionen med henblik på offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at ændre den foretagne angivelse, jf. stk. 3, hvis denne hindrer, at dette direktiv anvendes korrekt med hensyn til at få det indre marked for elektricitet til at fungere tilfredsstillende. Hvis den pågældende medlemsstat ikke retter sig efter en sådan anmodning inden tre måneder, træffes der en endelig afgørelse efter procedure I i artikel 2 i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾.

5. For at undgå skævheder i åbningen af elektricitetsmarkederne i den periode, der er nævnt i artikel 26

- a) må elektricitetsforsyningsaftaler i henhold til bestemmelserne i artikel 17 og 18 med en privilegeret kunde i en anden medlemsstats system ikke være forbudt, hvis kunden betragtes som privilegeret i begge systemer
- b) kan Kommissionen i tilfælde, hvor transaktioner som beskrevet i litra a) afvises, fordi kunden kun er privilegeret i et af de to systemer, under hensyn til markeds-situationen og den fælles interesse pålægge den transaktionsafvisende part at gennemføre den ønskede elektricitetsforsyning på anmodning fra den medlemsstat, hvor den privilegerede kunde hører hjemme.

Sideløbende med proceduren og tidsplanen i artikel 26 og senest når halvdelen af den deri fastsatte periode er forløbet, tager Kommissionen anvendelsen af første afsnit, litra b), op til revision på grundlag af udviklingen på markedet og under hensyn til den fælles interesse. Kommissionen vurderer situationen på baggrund af den indhøstede erfaring og aflægger rapport om eventuelle skævheder i åbningen af elektricitetsmarkederne under hensyn til nærværende stykke.

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre:

- i) at uafhængige producenter og egenproducenter kan forhandle sig til adgang til systemet, således at de kan forsyne deres egne faciliteter og deres datterselskaber i samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat via det sammenkoblede system
- ii) at producenter, der hører hjemme uden for det område, der er dækket af systemet, kan indgå en forsyningsaftale efter indkaldelse af tilbud vedrørende ny produktionskapacitet og få adgang til systemet for at opfylde aftalen.

2. Medlemsstaterne påser, at parterne forhandler i god tro, og at ingen af dem misbruger sin forhandlingsposition til at forhindre et positivt udfald af forhandlingerne.

3. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed, som skal være uafhængig af parterne, til at bilægge tvister i forbindelse med sådanne aftaler og forhandlinger. Denne myndighed skal især bilægge tvister i forbindelse med aftaler, forhandlinger og nægtet adgang eller nægtet køb.

4. I tilfælde af grænseoverskridende tvister er den kompetente tvistbilægelsesmyndighed den myndighed, som dækker eneaftagerens system eller det system, hvis operatør nægter brug af eller adgang til systemet.

5. Indbringelse af sager for denne myndighed udelukker ikke anvendelse af retsmidler i henhold til fællesskabsretten.

Artikel 21

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger inden for de i artikel 17 og 18 omhandlede ordninger og rettigheder med henblik på at sikre:

- at alle elektricitetsproducenter og — hvor medlemsstaterne tillader sådannes eksistens — alle elektricitetsleverandører, der er etableret på deres område, kan forsyne deres egne faciliteter samt deres datterselskaber og privilegerede kunder via en direkte linje
- at enhver privilegeret kunde på deres område kan blive forsynet med elektricitet fra en producent og — hvor medlemsstaterne tillader sådannes eksistens — fra elektricitetsleverandører via en direkte linje.

2. Medlemsstaterne fastlægger kriterierne for tildeling af bevillinger til etablering af direkte linjer på deres område. Disse kriterier skal være objektive og ikke-diskriminerende.

3. Muligheden for at levere elektricitet via en direkte linje, jf. stk. 1, berører ikke muligheden for at indgå elektricitetsforsyningsaftaler i henhold til artikel 17 og 18.

4. Medlemsstaterne kan gøre bevillingen til etablering af en direkte linje betinget af, enten at systemadgang er blevet nægtet på grundlag af, efter omstændighederne, artikel 17, stk. 5, eller artikel 18, stk. 4, eller at der indledes en tvistbilægelsesprocedure i henhold til artikel 20.

5. Medlemsstaterne kan nægte at give bevilling til etablering af en direkte linje, hvis en sådan bevilling strider mod bestemmelserne i artikel 3. Et sådant afslag skal begrundes behørigt.

Artikel 22

Medlemsstaterne udarbejder passende, effektive mekanismer med henblik på regulering, kontrol og gennemsigthed for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling, navnlig til skade for forbrugerne, og enhver form for aggressiv adfærd. Disse mekanismer skal tilgodeses traktatens bestemmelser, især artikel 86.

KAPITEL VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Opstår der en pludselig krise på energimarkedet, og er der fare for personers fysiske sikkerhed, for apparaters eller anlægs driftssikkerhed eller for systemets integritet, kan en medlemsstat midlertidigt træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger.

Sådanne foranstaltninger må ikke forstyrre den måde, hvorpå det indre marked fungerer, mere end højst nødvendigt og må ikke have en rækkevidde, der går ud over det strengt fornødne for at afhjælpe de pludselige vanskeligheder, der er opstået.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater om foranstaltningerne og underretter samtidig Kommissionen, som kan beslutte, at medlemsstaten skal ændre eller ophæve foranstaltningerne, for så vidt de medfører konkurrenceforvridning og påvirker samhandelen negativt på en måde, som strider imod den fælles interesse.

Artikel 24

1. Medlemsstater, i hvilke forpligtelser eller driftsgarantier, som er givet inden dette direktivs ikrafttræden, ikke vil kunne opfyldes på grund af bestemmelserne i dette direktiv, kan anmode om en overgangsordning, som kan indrømmes dem af Kommissionen under hensyn til bl.a.

det berørte systems størrelse, systemets sammenkoblingsgrad og den berørte elektricitetsindustri struktur. Kommissionen underretter under iagttagelse af kravet om fortrolighed medlemsstaterne om sådanne anmodninger, inden den træffer afgørelse. Afgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Overgangsordningen skal være tidsbegrænset og skal være kædet sammen med gyldighedsperioden for de pågældende forpligtelser og garantier, jf. stk. 1. Overgangsordningen kan omfatte undtagelser fra kapitel IV, VI og VII i dette direktiv. Anmodninger om en overgangsordning skal indgives til Kommissionen senest et år efter dette direktivs ikrafttræden.

3. Medlemsstater, som efter at have efterkommet dette direktiv kan påvise, at der er betydelige problemer forbundet med driften af deres små isolerede systemer, kan anmode om undtagelser fra de relevante bestemmelser i kapitel IV, V, VI og VII, som kan indrømmes dem af Kommissionen. Denne underretter under iagttagelse af kravet om fortrolighed medlemsstaterne om sådanne anmodninger, inden den træffer afgørelse. Afgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Dette stykke gælder også for Luxembourg.

Artikel 25

1. Kommissionen forelægger inden udgangen af det første år efter direktivets ikrafttræden Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om de harmoniseringsbehov, der ikke er kædet sammen med bestemmelserne i dette direktiv. Om nødvendigt forelægger Kommissionen sammen med rapporten de harmoniseringsforslag, som er nødvendige, for at det indre marked for elektricitet kan fungere effektivt.

2. Rådet og Europa-Parlamentet tager stilling til disse forslag senest to år efter, at de er forelagt.

Artikel 26

Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til revision og forelægger en rapport om de erfaringer, der er

gjort med det indre marked for elektricitet og med gennemførelsen af de generelle bestemmelser i artikel 3, således at Europa-Parlamentet og Rådet på baggrund af de indhøstede erfaringer i god tid kan overveje muligheden for en yderligere åbning af markedet, som skal kunne få virkning ni år efter direktivets ikrafttræden, under hensyntagen til sameksistensen af de i artikel 17 og 18 omhandlede ordninger.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 19. februar 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Belgien, Grækenland og Irland kan som følge af deres elektricitetssystemers særlige tekniske beskaffenhed få en yderligere frist på henholdsvis et, to og et år til at efterkomme forpligtelserne i henhold til dette direktiv. Gør disse medlemsstater brug af denne mulighed, underretter de Kommissionen herom.

3. Når medlemsstaterne vedtager ovennævnte love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 28

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 29

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1996.

På Europa-Parlamentets vegne På Rådets vegne

K. HÄNSCH

S. BARRETT

Formand

Formand

RÅDETS DIREKTIV 97/3/EF

af 20. januar 1997

om ændring af direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved direktiv 77/93/EØF ⁽⁴⁾ har Rådet vedtaget foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet; beskyttelsen af planter mod sådanne skadegørere er absolut nødvendig for at øge produktiviteten i landbruget, hvilket er et af målene for den fælles landbrugspolitik;

gennemførelsen af det indre marked medførte, at Fællesskabets plantesundhedsordning, der blev indført ved direktiv 77/93/EØF, finder anvendelse i Fællesskabet som et område uden indre grænser;

der er medtaget en række foranstaltninger med henblik på at styrke en effektiv anvendelse af Fællesskabets plantesundhedsordning i det indre marked, som skal beskytte Fællesskabets forskellige områder (medlemsstater, regionale og lokale enheder samt planteproducenter) mod skader som følge af indslæbning af skadegørere;

der er nødvendigt at tilrettelægge en ordning for finansielle bidrag fra Fællesskabet for på fællesskabsplan at fordele den byrde, som eventuelle risici, der stadig måtte forekomme i handelen under Fællesskabets plantesundhedsordning, udgør;

for at forebygge infektioner forårsaget af skadegørere, som indslæbes fra tredjelande, bør Fællesskabet yde et finansielt bidrag med henblik på at styrke infrastrukturen for plantesundhedskontrollen ved Fællesskabets ydre grænser;

ved en sådan ordning bør der også ydes passende bidrag til visse udgifter til specifikke foranstaltninger, som medlemsstaterne har indført for at bekæmpe angreb fra

skadegørere, der er blevet indslæbt fra tredjelande eller fra andre områder i Fællesskabet samt, hvor det er muligt, til at afhjælpe den påførte skade;

ordningen for ydelse af et finansielt bidrag fra Fællesskabet bør i nærmere enkeltheder fastsættes efter en hasteprocedure;

det må sikres, at Kommissionen får alle oplysninger om de eventuelle årsager til indslæbningen af de pågældende skadegørere;

især bør Kommissionen føre kontrol med, at Fællesskabets plantesundhedsordning anvendes korrekt;

konstateres det, at indslæbningen af skadegørere er sket på grund af utilstrækkelige undersøgelser eller kontrolforanstaltninger, finder fællesskabslovgivningen anvendelse på følgerne under hensyn til visse specifikke foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/93/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 12 indsættes følgende stykke:

*6a. Der indføres et finansielt bidrag fra Fællesskabet til medlemsstaterne for at udbygge kontrolinfrastrukturen, for så vidt der er tale om plantesundhedskontrol, der foretages i overensstemmelse med stk. 6, fjerde afsnit.

Formålet med bidraget er at tilvejebringe bedre udstyr og installationer på andre kontrolsteder end bestemmelsesstedet med henblik på at gennemføre kontrol og undersøgelse og i fornødent omfang de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 8, ud over hvad der allerede er opnået ved opfyldelse af de minimumsbetingelser, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne i henhold til stk. 6, fjerde afsnit.

Kommissionen stiller forslag om opførelse af passende bevillinger hertil på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Inden for de bevillinger, der er til rådighed med henblik herpå, dækker Fællesskabets bidrag indtil 50 % af de udgifter, der direkte vedrører forbedring af udstyr og installationer.

⁽¹⁾ EFT nr. C 31 af 9. 2. 1990, s. 8, og EFT nr. C 205 af 6. 8. 1991, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. C 106 af 22. 4. 1991, s. 36, og EFT nr. C 255 af 20. 9. 1993, s. 242.

⁽³⁾ EFT nr. C 201 af 26. 7. 1993, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 96/78/EF (EFT nr. L 321 af 12. 12. 1996, s. 20).

De nærmere enkeltheder fastlægges i en gennemførelsesforordning efter proceduren i artikel 16a.

Afgørelsen om at yde et finansielt bidrag fra Fællesskabet og om beløbets størrelse træffes efter samme procedure efter gennemgang af oplysninger og dokumenter, der indsendes af den berørte medlemsstat, og om nødvendigt på grundlag af resultaterne af undersøgelser, der under Kommissionens ansvar foretages af de i artikel 19a omhandlede eksperter, og under hensyn til de bevillinger, der er til rådighed med henblik herpå.*

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 19b

I tilfælde af forekomst eller mistanke om forekomst af en skadegører som følge af indslæbning eller spredning i Fællesskabet, kan medlemsstaterne i henhold til artikel 19c og 19d modtage et finansielt plantebeskyttelsesbidrag fra Fællesskabet til dækning af udgifter, der direkte vedrører de nødvendige foranstaltninger, der er truffet eller agtes truffet for at bekæmpe denne skadegører med henblik på at udrydde den eller, hvis dette ikke er muligt, begrænse dens udbredelse. Kommissionen stiller forslag om opførelse af passende bevillinger hertil på De Europæiske Fællesskabers budget.

Artikel 19c

1. Den berørte medlemsstat kan efter anmodning opnå det i artikel 19b omhandlede finansielle bidrag fra Fællesskabet, hvis det konstateres, at den pågældende skadegører, hvad enten den er opført i bilag I og II til dette direktiv eller ej:

- har været genstand for en meddelelse i henhold til artikel 15, stk. 1, eller artikel 15, stk. 2, litra a), og
- udgør en umiddelbar trussel for hele Fællesskabet eller en del heraf på grund af sin forekomst i et område, hvor dens tilstedeværelse enten ikke tidligere har været kendt, eller hvor den er udryddet eller er ved at blive udryddet, og
- er blevet indslæbt i dette område gennem sendinger indeholdende planter, planteprodukter eller andre objekter, der stammer fra et tredjeland eller fra et andet område i Fællesskabet.

2. Som nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 19b betragtes følgende:

- destruktion, desinfektion, bekæmpelse, sterilisation, rensning eller enhver anden behandling, der

udføres officielt eller efter officiel henstilling herom for så vidt angår:

- planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør den eller de sendinger, hvormed skadegøreren er blevet indslæbt til det pågældende område, og som er eller kan være inficerede
 - planter, planteprodukter og andre objekter, som er eller kan være inficeret med den indslæbte skadegører, og som stammer fra den eller de pågældende sendinger af planter eller har befundet sig i nærheden af planterne, planteprodukterne og de andre objekter i sendingerne eller dem, der stammer herfra
 - væksts substrater og arealer, som er eller kan være inficeret med skadegøreren
 - produktions-, paknings-, emballerings- eller lagermaterialer, lager- eller pakkelokaler og transportmidler, der har været i kontakt med ovennævnte planter, planteprodukter og andre objekter eller dele heraf
 - kontrolforanstaltninger eller undersøgelser, der gennemføres officielt eller efter officiel henstilling herom, for at konstatere forekomsten eller omfanget af forekomsten af den indslæbte skadegører
 - forbud eller begrænsninger hvad angår anvendelsen af væksts substrater, dyrkbare arealer eller lokaler samt planter, planteprodukter eller andre objekter ud over materialet fra den eller de pågældende sendinger eller materiale, der stammer herfra, når der er tale om officielle afgørelser som følge af plantesundhedsmæssige risici i forbindelse med den indslæbte skadegører.
3. Som udgifter, der direkte vedrører de i stk. 2 omhandlede nødvendige foranstaltninger, betragtes betalinger afholdt over offentlige bevillinger med det formål:
- helt eller delvis at dække omkostningerne ved de i stk. 2, første og andet led, omhandlede foranstaltninger med undtagelse af dem, der er forbundet med det pågældende ansvarlige officielle organs almindelige drift
 - helt eller delvis at kompensere for andre økonomiske tab end udebleven fortjeneste, der følger direkte af en eller flere af de i stk. 2, tredje led, nævnte foranstaltninger.

Uanset første afsnit, andet led, kan det i en gennemførelsesforordning efter proceduren i artikel 16a og under overholdelse af de i stk. 5 fastsatte betingelser herfor

fastsættes, i hvilke tilfælde kompensation for udebleven fortjeneste anses for en udgift, der direkte følger af de nødvendige foranstaltninger, samt hvor længe sådanne tilfælde kan gøres gældende, dog højst tre år.

4. Uden at bestemmelserne i artikel 15 berøres heraf, indgiver den pågældende medlemsstat, hvis den ønsker at modtage det finansielle bidrag fra Fællesskabet, senest i løbet af det kalenderår, der følger efter det, hvor der er opdaget forekomst af skadegørere, ansøgning herom til Kommissionen og underretter omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater:

- om henvisningen til den i stk. 1, første led, nævnte meddelelse
- om arten og omfanget af den i artikel 19b omhandlede forekomst af en skadegører samt om baggrunden for og de nærmere omstændigheder ved opdagelsen af denne
- om identiteten af de i stk. 1, tredje led, omhandlede sendinger, hvorigennem skadegøreren er indslæbt
- om de nødvendige foranstaltninger, der er truffet eller agtes truffet, herunder om tidsplanen for gennemførelsen heraf, og for hvilke den anmoder om et finansielt bidrag fra Fællesskabet, samt
- om de opnåede resultater og de faktiske eller anslåede beløb, der er indgået eller skal indgås forpligtelser for, og om, hvor stor en del heraf der er afholdt eller skal afholdes over offentlige bevillinger, som medlemsstaten har afsat til gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger.

Såfremt opdagelsen af forekomsten af en skadegører er sket inden ikrafttrædelsesdatoen for bestemmelserne i denne artikel, betragtes denne dato som tidspunktet for opdagelsen i henhold til stk. 4 og 5 på betingelse af, at det faktiske tidspunkt for opdagelsen ikke er før den 1. januar 1995. Denne bestemmelse gælder dog ikke for kompensation for udebleven fortjeneste som omhandlet i stk. 3, andet afsnit, undtagen i særlige tilfælde, der opfylder betingelserne vedrørende udebleven fortjeneste efter denne dato som fastsat i den i stk. 3 nævnte gennemførelsesforordning.

5. Uden at artikel 19d berøres heraf, afgøres ydelsen af det finansielle bidrag fra Fællesskabet og beløbets størrelse efter proceduren i artikel 16a efter gennemgang af oplysninger og dokumentation, der indsendes af den berørte medlemsstat i henhold til stk. 4, og om nødvendigt på grundlag af resultaterne af undersøgelser, der under Kommissionens ansvar foretages af de i artikel 19a omhandlede eksperter i medfør af artikel 15, stk. 3, første afsnit, og under hensyn til omfanget af den i stk. 1, andet led, omhandlede trussel

samt til de bevillinger, der er til rådighed med henblik herpå.

Inden for grænserne af de bevillinger, der er til rådighed med henblik herpå, dækker Fællesskabets finansielle bidrag indtil 50 % og, i tilfælde af kompensation for den i stk. 3, andet afsnit, omhandlede udeblevne fortjeneste, indtil 25 % af de udgifter, der direkte vedrører de i stk. 2 omhandlede nødvendige foranstaltninger, for så vidt disse er truffet i løbet af en periode på højst to år regnet fra det tidspunkt, hvor forekomsten af en skadegører er opdaget, jf. artikel 19c, eller agtes truffet for denne periode.

Ovennævnte periode kan forlænges efter samme procedure, hvis det efter en gennemgang af situationen kan konkluderes, at målene for foranstaltningerne vil blive gennemført inden for en rimelig yderligere frist. Fællesskabets finansielle bidrag nedtrappes i løbet af de pågældende år.

Såfremt medlemsstaten ikke kan fremlægge den fornødne information med hensyn til identiteten af sendingerne i henhold til stk. 4, tredje led, angiver den de formodede kilder til forekomsten, og hvorfor sendingerne ikke har kunnet identificeres. Der kan træffes afgørelse om ydelse af det finansielle bidrag efter samme procedure på baggrund af resultaterne af evalueringen af disse informationer.

Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 5 fastsættes i en gennemførelsesforordning efter proceduren i artikel 16a.

6. På baggrund af udviklingen i situation i Fællesskabet kan det efter proceduren i artikel 16a eller 17 besluttes, at der skal tages yderligere skridt, eller at der for de foranstaltninger, den berørte medlemsstat har truffet eller agter at træffe, skal gælde visse yderligere krav eller betingelser, hvis de er nødvendige for at nå de tilstræbte mål.

Afgørelsen af ydelse af det finansielle bidrag fra Fællesskabet til sådanne yderligere skridt, krav eller betingelser træffes efter samme fremgangsmåde. På baggrund af de disponible bevillinger til disse formål dækker Fællesskabets finansielle bidrag indtil 50 % af de udgifter, der direkte vedrører disse yderligere skridt, krav eller betingelser.

Såfremt disse yderligere skridt, krav eller betingelser primært tager sigte på at beskytte andre områder i Fællesskabet end den pågældende medlemsstats område, kan det efter samme procedure besluttes, at Fællesskabets finansielle bidrag dækker mere end 50 % af udgifterne.

Fællesskabets finansielle bidrag er tidsbegrænset og nedtrappes i løbet af de pågældende år.

7. Ydelsen af et finansielt bidrag fra Fællesskabet berører ikke de rettigheder, som den pågældende medlemsstat eller enkeltpersoner kan have over for tredjemand, herunder andre medlemsstater i de i artikel 19d, stk. 3, omhandlede tilfælde med hensyn til dækning af udgifter, tab eller anden skade i henhold til national lovgivning, den almindelige fællesskabslovgivning eller folkeretten. Hvis sådanne udgifter, tab eller anden skade dækkes af det finansielle bidrag fra Fællesskabet, skal disse rettigheder retligt overføres til Fællesskabet med virkning fra udbetalingen af Fællesskabets finansielle bidrag.

8. Fællesskabets finansielle bidrag kan udbetales i flere rater.

Hvis det viser sig, at det ikke længere er berettiget at yde det finansielle bidrag fra Fællesskabet, gælder følgende:

Det finansielle bidrag, som Fællesskabet yder den berørte medlemsstat i henhold til stk. 5 og 6, kan enten nedsættes eller suspenderes, hvis det — på baggrund af de oplysninger, medlemsstaten har givet, eller de undersøgelser, som under Kommissionens ansvar er foretaget af de i artikel 19a omhandlede eksperter, eller den passende undersøgelse, som Kommissionen har foretaget i overensstemmelse med procedurer svarende til dem, der er fastsat i artikel 24, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88 ⁽¹⁾ — fremgår:

- at den helt eller delvis manglende gennemførelse af de nødvendige foranstaltninger, som er taget i betragtning i henhold til stk. 5 eller 6, eller den manglende overholdelse af de nærmere regler eller frister, som er fastsat efter disse bestemmelser, eller som er nødvendiggjort som følge af det tilstræbte mål, ikke er berettiget, eller
- at foranstaltninger ikke længere er nødvendige, eller
- at en situation som beskrevet i artikel 24, stk. 2, i ovennævnte forordning (EØF) nr. 4253/88 er afsløret.

9. Artikel 8 og 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾, finder tilsvarende anvendelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3193/94 (EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 11).

⁽²⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 (EFT nr. L 125 af 8. 6. 1995, s. 1).

10. Beløb, der er udbetalt som del af det finansielle bidrag fra Fællesskabet, der er ydet den berørte medlemsstat i henhold til stk. 5 og 6, skal helt eller delvis tilbagebetales til Fællesskabet, hvis det på en i stk. 8 beskrevet måde konstateres:

- at de nødvendige foranstaltninger, som er taget i betragtning i henhold til stk. 5 eller 6,
- ikke er blevet gennemført, eller
- ikke er blevet gennemført på en måde, der er i overensstemmelse med de nærmere regler eller frister, som er fastsat efter disse bestemmelser, eller som er nødvendiggjort som følge af det tilstræbte mål, eller
- at de udbetalte beløb er blevet anvendt til andre formål end dem, hvortil det finansielle bidrag er ydet, eller
- at en situation som beskrevet i artikel 24, stk. 2, i ovennævnte forordning (EØF) nr. 4253/88 er afsløret.

De rettigheder, der er omhandlet i stk. 8, andet punktum, skal retligt føres tilbage til den berørte medlemsstat med virkning fra tilbagebetalingen, hvis de er dækket af bidraget.

Ikke-tilbagebetalte beløb tillægges morarenter i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser og ifølge nærmere regler, som Kommissionen skal vedtage efter proceduren i artikel 16a.

Artikel 19d

1. Med hensyn til årsagerne til forekomsten af skadegøreren, jf. artikel 19c, gælder følgende:

Kommissionen undersøger, om forekomsten af skadegøreren i det pågældende område skyldes flytning inden for dette område af en eller flere sendinger, som indeholder denne skadegører, og identificerer den eller de successive medlemsstater, hvorfra sendingen eller sendingerne stammer.

Den medlemsstat, hvorfra den eller de sendinger er kommet, som skadegøreren blev indslæbt med, og som eventuelt er identisk med den ovenfor nævnte, skal på Kommissionens anmodning straks give denne alle oplysninger om den eller de pågældende sendingers oprindelse eller oprindelser og om, hvordan den eller de administrativt er blevet behandlet, herunder undersøgelser, inspektioner og kontrol i henhold til dette direktiv, for at det kan fastslås, hvorfor sendingens eller sendingernes manglende overensstemmelse med dette direktiv ikke blev opdaget af denne medlemsstat. Den skal på Kommissionens anmodning ligeledes underrette denne om bestemmelsesstedet for alle andre sendinger, der er blevet forsendt fra samme oprindelsessted eller fra samme oprindelsessteder i en bestemt periode.

For at supplere disse oplysninger kan der under Kommissionens ansvar foretages undersøgelser af de i artikel 19a omhandlede eksperter.

2. De oplysninger, der er opnået i henhold til disse bestemmelser eller til artikel 15, stk. 3, behandles i Den Stående Komité for Plantesundhed for at identificere eventuelle svagheder i Fællesskabets ordning for plantesundhed eller i anvendelsen deraf samt de foranstaltninger, der kan råde bod herpå.

De i stk. 1 omhandlede oplysninger anvendes ligeledes til i overensstemmelse med traktaten at godtgøre, om den manglende overensstemmelse for den eller de sendinger, som er årsagen til forekomsten af skadegøreren i det pågældende område, ikke er blevet opdaget af oprindelsesmedlemsstaten, fordi denne ikke har opflydt en af de forpligtelser, der påhviler den i henhold til traktaten og bestemmelserne i dette direktiv, især om de undersøgelser, der er foreskrevet i artikel 6, og om de inspektioner, der er foreskrevet i artikel 12, stk. 1.

3. Såfremt den i stk. 2 omhandlede konklusion er godtgjort for den medlemsstat, der er nævnt i artikel 19c, stk. 1, tildeles den ikke Fællesskabets finansielle bidrag, eller den får ikke bidraget udbetalt, hvis det allerede er tildelt den, ligesom et allerede udbetalt bidrag tilbagebetales til Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde finder bestemmelserne i artikel 19c, stk. 10, sidste afsnit, anvendelse.

Såfremt den i stk. 2 omhandlede konklusion er godtgjort for en anden medlemsstat, finder den generelle fællesskabsret anvendelse, under hensyn til bestemmelserne i artikel 19c, stk. 7, andet punktum.

Artikel 2

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager bestemmelser om særlige tilfælde, der er af afgørende betydning for Fællesskabet, og som derfor kan begrunde, at Fællesskabets bidrag dækker indtil 70 % af de udgifter, der direkte vedrører forbedring af udstyr og installationer, inden for grænserne af de bevillinger, der er til rådighed med henblik herpå, forudsat at dette ikke berører afgørelser i

henhold til artikel 19c, stk. 5 eller 6, i direktiv 77/93/EØF.

Artikel 3

Senest fem år efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv undersøger Kommissionen resultaterne af anvendelsen af det og forelægger Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af forslag til ændringer.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. april 1998. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. januar 1997.

På Rådets vegne
J. VAN AARTSEN
Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. januar 1997

om anerkendelse af, at produktionen af visse kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder i Spanien på grund af disse vines kvalitative egenskaber langt fra er tilstrækkelig til at dække efterspørgslen

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(97/85/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87
af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for
vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1592/96 ⁽²⁾,
særlig artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 er
enhver nyplantning af vinstokke forbudt indtil den 31.
august 1998; bestemmelsen giver dog mulighed for, at
medlemsstaterne for produktionsårene 1996/97 og
1997/98 kan meddele tilladelse til nyplantninger på
arealer, der er bestemt til produktion af:

— kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (kvbd), og

— bordvine, der betegnes med en af følgende benævnelser:
»Landwein«, »vin de pays«, »indicazione geografica
tipica«, »vino de la tierra«, »vinho regional«, »regional
wine« osv., for hvilke Kommissionen har anerkendt, at
produktionen på grund af deres kvalitative egenskaber
langt fra er tilstrækkelig til at dække efterspørgslen

anmodninger om anvendelse af denne bestemmelse med
hensyn til visse kvbd blev indgivet af den spanske regering
den 3. december 1996;

efter gennemgangen af anmodningerne kan det konstateres,
at de pågældende kvbd opfylder betingelserne; den i
forordningen fastsatte grænse på 3 615 ha er ikke overskredet;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Vin —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De i bilaget anførte kvbd opfylder betingelserne i artikel
6, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 822/87, for så
vidt den i samme bilag anførte udvidelse af arealet for alle
kvbd i et givet område ikke overskrides.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 31.

BILAG

(ha)		
Comunidad Autónoma	Denominación de origen	Areal med nyplantninger
ANDALUCÍA	Málaga	30
ARAGÓN	Somontano	30
CANARIAS	Tacoronte-Acentejo Lanzarote La Palma Ycoden-Daute-Isora El Hierro Valle Orotava Abona Güimar	Canarias i alt 90
CASTILLA-LA MANCHA	Méntrida Almansa	120 40 Castilla-La Mancha i alt 160
CASTILLA Y LEÓN	Bierzo Cigales Ribera del Duero Rueda Toro	Castilla y León i alt 535
CATALUÑA	Alella, Bages, Penedés, Priorato, Tarragona, Terra Alta Conca de Barberá, Costera del Segre Ampurdán-Costa Brava	500 91 14 Cataluña i alt 605
GALICIA	Rías Baixas Ribeiro Valdeorras Ribeira Sacra Monterrei	Galicía i alt 240
LA RIOJA	Rioja	1 060
NAVARRA	Rioja	140
PAÍS VASCO	Rioja Chacolí	325 5 País Vascol i alt 330
VALENCIA	Utiel-Requena	150
		Spanien i alt 3 370

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. januar 1997

om det særlige EF-tilskud til overvågning i forbindelse med udryddelse af mund- og klovesyge i Grækenland

(Kun den græske udgave er autentisk)

(97/86/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26.
juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest
ændret ved beslutning 94/370/EF ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk.
2, og artikel 11, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Der forekom udbrud af mund- og klovesyge i
Grækenland i perioden 3. juli til 30. september 1996;denne sygdoms forekomst er en alvorlig fare for EF-
bestandene, og for at hjælpe med at udrydde sygdommen
så hurtigt som muligt kan EF yde finansiel bistand;da tilstedeværelsen af mund- og klovesyge blev officielt
bekræftet, traf de græske myndigheder foranstaltninger i
henhold til artikel 3, stk. 2, i beslutning 90/424/EØF og
Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1985 om
fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og
klovesyge ⁽³⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs,
Finlands og Sveriges tiltrædelse; de græske myndigheder
gav meddelelse om disse foranstaltninger;som følge af udbruddene af mund- og klovesyge i
Grækenland i juli 1996 vedtog Kommissionen beslutning
96/440/EF af 18. juli 1996 om visse beskyttelsesforanstalt-
ninger mod mund- og klovesyge i Grækenland ⁽⁴⁾; på
baggrund af sygdomssituationen blev nævnte beslutning
ophævet og de fastsatte beskyttelsesforanstaltninger mod
sygdommen ændret ved Kommissionens beslutning 96/
526/EF af 30. august 1996 om visse beskyttelsesforanstalt-
ninger mod mund- og klovesyge i Grækenland og om
ophævelse af beslutning 96/440/EF ⁽⁵⁾;mund- og klovesygesituationen kræver intensiveret
sygdomsovervågning;Grækenland forelagde ved brev af 19. september 1996 et
program for overvågning af mund- og klovesyge i Rodópi;
dette program tager hensyn til bestemmelserne i bilag II
til beslutning 96/526/EF;med henblik på sygdomsovervågning kan en landsby
betragtes som en epidemiologisk enhed, for så vidt angår
fåre- og gedebedrifter;betingelserne for EF-tilskud til det af Grækenland fore-
lagte overvågningsprogram er opfyldt;det er af bl.a. kontrolhensyn vigtigt, at artikel 8 og 9 i
Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om
finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽⁶⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 ⁽⁷⁾, finder anvæn-
delse;for at der kan gennemføres en ordentlig finansiel forvalt-
ning, bør Grækenland sende Kommissionen den nødven-
dige dokumentation;det bør på forhånd fastsættes, hvor stort et EF-tilskud der
højest kan ydes til denne foranstaltning;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinæko-
mité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*1. Det græske program for overvågning af mund- og
klovesyge, der blev forelagt den 19. september 1996,
godkendes.2. Grækenland kan opnå et EF-tilskud til overvåg-
ningen af mund- og klovesyge i perioden 1. oktober til
31. december 1996. Overvågningen gennemføres i
henhold til bilag II til beslutning 96/526/EF. EF-
tilskuddet andrager 70 % af udgifterne til:⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 19.⁽²⁾ EFT nr. L 168 af 2. 7. 1994, s. 31.⁽³⁾ EFT nr. L 315 af 26. 11. 1985, s. 11.⁽⁴⁾ EFT nr. L 181 af 20. 7. 1996, s. 38.⁽⁵⁾ EFT nr. L 221 af 31. 8. 1996, s. 65.⁽⁶⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.⁽⁷⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

- klinisk undersøgelse af kvæg, får og geder
- registrering af epidemiologiske oplysninger, der er relevante for de undersøgte besætninger og flokke
- indsamling og transport af blodprøver
- indkøb af reagenser og laboratiemæssig undersøgelse af prøver.

Artikel 2

1. EF-tilskuddet ydes mod forelæggelse af dokumentation.
2. Den i stk. 1 nævnte dokumentation skal med hensyn til de i artikel 1 nævnte foranstaltninger omfatte:
 - a) en epidemiologisk rapport om foretagen kontrol i hvert veterinært underdistrikt
 - b) en rapport om udførte laboratiemæssige undersøgelser

- c) en finansieringsrapport indeholdende en oversigt over begunstigede, deres adresse og udbetalt beløb.

3. EF-tilskuddet er begrænset til 30 000 ECU.

Artikel 3

Artikel 8 og 9 i forordning (EØF) nr. 729/70 finder anvendelse med de fornødne ændringer.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Hellske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. januar 1997

om et særligt EF-tilskud til diagnosticerings- og forvaltningsforanstaltninger til udryddelse af mund- og klovesyge i Grækenland

(Kun den græske udgave er autentisk)

(97/87/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26.
juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest
ændret ved Rådets beslutning 94/370/EF ⁽²⁾, særlig artikel
3, stk. 3, og artikel 11, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er forekommet tilfælde af mund- og klovesyge i
Grækenland i 1994 og 1996;i 1994 og 1996 blev mund- og klovesygevirusset slæbt ind
i Grækenland fra udlandet;sygdommen udgør en alvorlig fare for EF's husdyrbestand;
EF har mulighed for at yde finansiel støtte til medlems-
staterne for hurtigt at udrydde denne sygdom;det er nødvendigt, at Grækenland har et højt beredskab til
udryddelse af mund- og klovesyge, især i højrisikoområ-
der;på grund af nødvendigheden af at have et højt beredskab
på alle niveauer i sygdomsbekæmpelsen bør der til
dækning af Grækenlands omkostninger ydes finansiel
støtte, som fastsættes til højst 170 000 ECU;der ydes tilskud fra EF, såfremt de fastsatte foranstalt-
ninger gennemføres, og myndighederne leverer alle de
nødvendige oplysninger inden for de fastsatte frister;med henblik på kontrol anvendes artikel 8 og 9 i Rådets
forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansie-
ring af den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 2048/88 ⁽⁴⁾;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. For at sikre, at Grækenland kan opnå et højt bered-
skab til udryddelse af mund- og klovesyge i risikoområ-
der, yder EF finansiel støtte til:— køb og installering af udstyr til diagnos-
ticeringsarbejde på det nationale mund- og klovesyge-
laboratorium, jf. del A i bilaget— køb og installering af udstyr, jf. del B i bilaget, til regi-
strering af epidemiologiske data og etablering af et net
med direkte forbindelse mellem distriktsveterinærtje-
nesterne i Rodópi og Évros, det nationale mund- og
klovesygelaboratorium og det nationale sygdomskrise-
centrum— uddannelse og gennemførelse af simuleringsøvelse, jf.
del C i bilaget.2. Den finansielle støtte fra EF til de foranstaltninger,
som er nævnt i stk. 1, er på 70 % af Grækenlands
omkostninger.3. Køb og installering af det udstyr, som er nævnt i stk.
1, skal finde sted inden den 30. juni 1997; uddannelses-
foranstaltningerne og simuleringsøvelsen skal være
afsluttet senest den 31. december 1997.

Artikel 2

EF-tilskuddet er på højst 170 000 ECU.

Artikel 3

EF-tilskuddet ydes, når Kommissionen har modtaget de
tekniske og finansielle bilag.

Dokumenterne skal forelægges inden den 1. marts 1998.

Artikel 4

Artikel 8 og 9 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes
med de fornødne ændringer.⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 19.⁽²⁾ EFT nr. L 168 af 2. 7. 1994, s. 31.⁽³⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.⁽⁴⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Helleniske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

BEREDSKAB TIL UDRYDDELSE AF MUND- OG KLOVESYGE

Del A

Laboratorieudstyr (overslag)

	(dr.)
1. Ultralydsvaskemaskine 14 l	900 000
2. Centrifugeringsapparat	800 000
3. Vertikal fryser med ultralav temperatur	3 850 000
4. Dybfryser (− 40 °C)	1 000 000
5. Vakuumpumpe til pipettering	500 000
6. To pc'er og en pladelæser	1 300 000
7. Inkubator 37 °C	1 000 000
8. Seks (6) pipetter	1 200 000
9. Glas- og plastudstyr	600 000
10. Sikkerhedstøj til laboratoriearbejde	800 000
11. Arbejdsstation med laminar luftudsugning	1 800 000
12. Præcisionsvægt	650 000
13. pH-meter til laboratoriebrug	250 000
14. Varmeplade med magnetomrører	130 000
15. Vandbad med omrystning	1 000 000
16. Mikropladevasker	600 000
17. Ildslukker	250 000
18. Dobbeltdestillationsanlæg til vandrensning	4 000 000
19. Omrører (vortex)	90 000
20. Vævsemulgator (stomacher)	1 300 000
21. Inkubator-sterilisator	600 000
22. Frysetørrer	3 500 000
23. Vandbad med termostat og cirkulator	1 000 000
24. Autoklave — gulvmodel	2 000 000
25. Stereomikroskop med kamera	1 500 000
26. P.C.R.-apparat	10 000 000
27. Diverse	10 000 000
I alt højst	50 620 000

Del B

Registreringsudstyr og overførsel af epidemiologiske data (overslag)

	(dr.)
pc'er 12 × 450 000	5 400 000
Printere 12 × 250 000	3 000 000
Modemer 12 × 250 000	3 000 000
Programmel	2 000 000
Telefax	300 000
Diverse	2 000 000
I alt højst	15 700 000

*Del C***Uddannelse (overslag)**

<i>(dr.)</i>	
Uddannelse af personale i brug af edb-nettet	1 500 000
Uddannelse af felpersonale i epidemiologi	1 500 000
Uddannelse af laboratoriepersonale	2 000 000
Simuleringsøvelse i forbindelse med mund- og klovesyge	500 000
Diverse	1 000 000
I alt højst	6 500 000

Tilsammen (A + B + C)**72 820 000**

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. januar 1997

om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i
Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

(97/88/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 715/90
af 5. marts 1990 om den ordning, der skal gælde for land-
brugsprodukter og visse andre varer fremstillet af land-
brugsprodukter med oprindelse i Afrika, Vestindien og
Stillehavet (AVS) eller i de oversøiske lande og territo-
rier⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 619/96⁽²⁾,
særlig artikel 27,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
589/96 af 2. april 1996 om fastsættelse af gennemførelses-
bestemmelser i oksekødssektoren til Rådets forordning
(EØF) nr. 715/90 om den ordning, der skal gælde for
landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugs-
produkter med oprindelse i AVS-staterne eller i de over-
søiske lande og territorier⁽³⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Med artikel 1 i forordning (EF) nr. 589/96 åbnes der
mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter
fra oksekødssektoren; indførslerne må imidlertid ikke
overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse
eksporterende tredjelande;

de licensansøgninger, der er indgivet fra den 1. til den 10.
januar 1997, udtrykt som udbenet kød, i overensstem-
melse med forordning (EF) nr. 589/96, overstiger for
produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar,
Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible
mængder for disse lande; det er derfor muligt at udstede
importlicenser for de mængder, der er anmodet om licens
for;

de restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser
fra den 1. februar 1997, bør fastsættes, uden at den
samlede mængde på 52 100 tons overskrides;

det bør understreges, at denne beslutning ikke tilside-
sætter bestemmelser i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12.

december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpoliti-
mæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg,
svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra
tredjelande⁽⁴⁾, senest ændret ved akten vedrørende
Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. januar
1997 importlicenser for produkter fra oksekødssektoren,
udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i
Afrika, Vestindien og Stillehavet, for nedenstående
mængder og oprindelseslande:

Danmark:

— 15,000 tons med oprindelse i Madagaskar

Tyskland:

— 13,500 tons med oprindelse i Botswana

— 160,000 tons med oprindelse i Swaziland

Det Forenede Kongerige:

— 750,000 tons med oprindelse i Botswana

— 50,000 tons med oprindelse i Swaziland

— 220,000 tons med oprindelse i Namibia.

Artikel 2

Der kan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i forord-
ning (EF) nr. 589/96 indgives licensansøgninger i løbet af
de ti første dage af februar 1997 for følgende mængder
udbenet oksekød:

— Botswana:	18 152,500 tons
— Kenya:	142,000 tons
— Madagaskar:	7 564,000 tons
— Swaziland:	3 153,000 tons
— Zimbabwe:	9 100,000 tons
— Namibia:	12 780,000 tons.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.

⁽²⁾ EFT nr. L 89 af 10. 4. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 84 af 3. 4. 1996, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. januar 1997

om bemyndigelse af visse medlemsstater til at fastsætte undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for så vidt angår læggekartofler med oprindelse i Canada

(Kun de spanske, græske, italienske og portugisiske udgaver er autentiske)

(97/89/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 96/78/EF⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 1,

under henvisning til anmodning fra Portugal, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til direktiv 77/93/EØF må kartoffelknolde med oprindelse på det amerikanske kontinent i princippet ikke føres ind i Fællesskabet;

direktiv 77/93/EØF tillader dog undtagelser fra nævnte regel under forudsætning af, at det fastslås, at der ikke er risiko for spredning af skadegørere;

i Portugal er der tradition for plantning og dyrkning af læggekartofler af visse nordamerikanske sorter til produktion af spisekartofler; en del af forsyningen med læggekartofler af disse sorter dækkes ved indførsel fra Canada;

ved beslutning 96/6/EF⁽³⁾ godkendte Kommissionen undtagelser på grundlag af princippet om »sygdomsfri arealer« og under forudsætning af, at visse tekniske betingelser, der skulle forebygge risikoen for spredning af skadegørere, blev overholdt; denne godkendelse udløb den 31. marts 1996; Kommissionen betingede sig endvidere, at disse undtagelser skulle gøre det muligt at få bekræftet, om princippet om »sygdomsfri arealer« virkede efter hensigten;

det er kendt, at Canada stadig ikke er helt fri for potato spindle tuber viroid og *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann et Kotthoff) Davis et al.;

ifølge oplysninger fra Canada har Canada videreudviklet sit program for udryddelse af disse skadegørere i provinserne New Brunswick og Prince Edward Island; det må antages, at programmet for udryddelse af potato spindle tuber viroid nu er fuldt ud effektivt i ovennævnte provinser, og at programmet for udryddelse af *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* nu stort set er effektivt i visse områder af Prince Edward Island; sygdommen er ikke blevet bekræftet i de prøver, der er udtaget af læggekartofler med oprindelse på Prince Edward Island og indført i henhold til beslutning 96/6/EF; det er derfor blevet konstateret, at der ikke er tilstrækkelig meget, der taler imod, at ovennævnte princip om »sygdomsfri arealer« på Prince Edward Island kan virke efter hensigten, og således heller ikke imod, at de i Canada iværksatte bestemmelser anerkendes som ligestillet med EF-bestemmelserne om bekæmpelse af *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*;

den 14. marts 1996 underrettede Italien imidlertid Kommissionen om, at der på en prøve udtaget af læggekartofler, som var indført i henhold til beslutning 96/6/EF og havde oprindelse i New Brunswick, var påvist smitte med *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*; smitekilden har endnu ikke kunnet fastslås; af forsigtighedshensyn bør anerkendelsen af princippet om »sygdomsfri arealer« i provinsen New Brunswick suspenderes og indførsel af læggekartofler fra denne provins dermed midlertidigt forbydes for at give de canadiske myndigheder mulighed for at afslutte deres undersøgelse vedrørende kilden til smitten;

i forbindelse med prøven/erne, der er udtaget af læggekartofler, som er indført til EF, og for hvis vedkommende der er påvist smitte med *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, har det kunnet fastslås, at lovgivningen, de administrative bestemmelser og andre ordninger bør forbedres, således at det bliver lettere at tilbagespore læggekartofler i Canada;

undersøgelser, der i 1996 blev foretaget af EF's veterinær- og plantesundhedskontor i indførselsmedlemsstaterne, viste endvidere, at visse tekniske betingelser bør ændres for at forbedre systemet til tilbagesporing af de indførte partier;

⁽¹⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 321 af 12. 12. 1996, s. 20.

⁽³⁾ EFT nr. L 2 af 4. 1. 1996, s. 24.

det kan således fastslås, at der ikke er risiko for spredning af de pågældende skadegørere på betingelse af, at læggekartoflerne har oprindelse i områder, som på grundlag af en videnskabelig konstatering er erklæret fri for både potato spindle tuber viroid og *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, og af, at visse forbedrede særlige tekniske betingelser overholdes;

Kommissionen vil sørge for, at Canada stiller alle de tekniske oplysninger til rådighed, der er nødvendige for at overvåge, hvordan de beskyttelsesforanstaltninger, der kræves efter nævnte tekniske betingelser, fungerer, og for at vurdere, hvordan det nævnte princip om »sygdomsfri arealer« virker;

risikoen for, at *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* får fodfæste og breder sig, er stor i områder med regn og kulde; undtagelsen, bør derfor ikke gælde for medlemsstater, som er særligt udsatte for sådanne risici, dvs. Østrig, Belgien, Danmark, Finland, Tyskland, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige; bemyndigelsen bør derfor ikke gælde for de ovennævnte medlemsstater under hensyn til forskellene i landbrugsmæssige og økologiske forhold;

der bør derfor gives bemyndigelse til at fastsætte undtagelser for næste høstår på betingelse af, at de ovennævnte betingelser indgår, og uden at det berører Rådets direktiv 66/403/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 96/72/EF⁽²⁾, og Rådets direktiv 70/457/EØF⁽³⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter sundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Italienske Republik og Den Portugisiske Republik bemyndiges til på de i stk. 2 fastsatte betingelser at fastsætte undtagelser fra artikel 4, stk. 1, i direktiv 77/93/EØF for så vidt angår kravene i bilag III, del A, nr. 10, og fra artikel 5, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, litra a), tredje led, i nævnte direktiv for så vidt angår kravene i direktivets bilag IV, del A, afsnit I, punkt 25.2 og 25.3, for læggekartofler af sorten Kennebec med oprindelse i Canada.

⁽¹⁾ EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2320/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 304 af 27. 11. 1996, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 225 af 12. 10. 1970, s. 1.

2. Følgende betingelser skal være opfyldt:

a) Læggekartoflerne skal være avlet på marker beliggende i områder af Prince Edward Island, som af »Agriculture and Agri-Food Canada« officielt er erklæret fri for både potato spindle tuber viroid og *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, og som opfylder følgende betingelser, uanset om markederne dyrkes af producenter inden for eller uden for området:

i) områderne skal enten:

— bestå af marker, der ejes eller forpagtes af mindst tre forskellige kartoffelproducenter, eller

— omfatte et areal på mindst 4 km², der er helt omgivet af vand eller af marker, hvor de pågældende skadegørere ikke er konstateret inden for de foregående tre år.

ii) alle de i området avlede kartofler skal være første generation af læggekartofler af kategorien »Pre-elite«, »Elite I«, »Elite II« eller »Elite III«, som er avlet i centre, der er kvalificeret til avl af læggekartofler af kategorierne »Pre-elite« eller »Elite I«, og som er officielle centre eller officielt udpegede centre og kontrolleres i dette øjemed.

iii) det areal, der anvendes til avl af kartofler, som ikke er endeligt certificerede som læggekartofler, må ikke overstige en femtedel af det areal, som anvendes til avl af kartofler, der er certificerede som læggekartofler.

iv) systematiske og repræsentative årlige undersøgelser, der i mindst de fem foregående år under de rette betingelser for påvisning af de pågældende skadegørere er blevet foretaget på alle kartoffelmarker i området og af kartofler, som er høstet der, herunder passerende laboratorieundersøgelser, må ikke have vist positive resultater eller andet, der taler imod at erklære områderne sygdomsfri.

v) der skal lovgivningsmæssigt, administrativt eller på anden måde være truffet foranstaltninger til sikring af, at:

— kartofler med oprindelse i andre områder af Canada end dem, der er erklæret sygdomsfri, eller i lande, hvor de pågældende skadegørere vides at forekomme, ikke kan bringes ind i sådanne områder, og

— hverken kartofler med oprindelse i sådanne områder eller beholdere, emballeringsmaterialer, køretøjer eller håndterings-, sorterings- eller klargøringsudstyr, som anvendes der, kan komme i berøring med kartofler med oprindelse i andre områder end dem, der er erklæret sygdomsfri, eller materiel som angivet ovenfor, der anvendes der.

Denne bestemmelse finder også anvendelse, når marker beliggende inden for de områder, der er erklæret sygdomsfri, dyrkes af producenter uden for disse områder, eller når producenter inden for disse områder dyrker marker, som er beliggende uden for områderne.

- vi) »Agriculture and Agri-Food Canada« giver Kommissionen en udførlig liste over de områder, der er erklæret sygdomsfri, dokumenteret ved hjælp af et kort over de pågældende provinser, som ajourføres hvert år, og hvorpå områdernes geografiske fordeling er markeret.
- b) Læggekartoflerne skal være officielt certificeret som læggekartofler, der mindst opfylder betingelserne for kategorien »Foundation«.
- c) Der skal officielt udtages prøver af hvert parti bestemt til udførsel til Fællesskabet. Et parti må kun bestå af knolde af en enkelt sort og klasse avlet af et enkelt center og med samme referencenummer. Prøverne undersøges, af officielle laboratorier for eventuel forekomst af potato spindle tuber viroid eller *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*. Prøverne til påvisning af potato spindle tuber viroid skal være knolde eller blade fra de planter, hvorfra kartoflerne i partiet kommer. Til påvisning af *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* udtages en prøve på mindst 200 knolde af hvert parti på 25 tons eller derunder. Undersøgelserne skal omfatte hele prøven og foregå efter følgende metoder:
- for så vidt angår potato spindle tuber viroid: Reverse-Page-metoden eller c-DNA-krydsningsmetoden
 - for så vidt angår *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*: mindst den metode til påvisning og diagnosticering af ringbakteriose i partier af kartoffelknolde, der er fastsat i Rådets direktiv 93/85/EØF ⁽¹⁾.
- d) Der skal lovgivningsmæssigt, administrativt eller på anden måde træffes foranstaltninger til sikring af:
- at certificeringsmyndigheden (dvs. Agriculture and Agri-Food Canada) direkte fører tilsyn med og foretager kontrol af prøvetagningsprocessen, dvs. indsamling, påsætning af mærkesedler og plombering, og etiketteringssystemet ved hjælp af hensigtsmæssige procedurer for regnskabsaflægelse for etiketter, således at det sikres, at der for hvert parti i hver sending, der afskibes til Fællesskabet, er anvendt en nummereret etiket, som er hæftet på sækkene særskilt fra certificeringsetiketterne, og at farvekoden for en bestemt importør i indførselsmedlemsstaten er anvendt

— at der på det tidspunkt, hvor fartøjet lastes, sættes to plomberede sække med kartofler af hvert parti, der afskibes til Fællesskabet, til side, som opbevares særskilt under Agriculture and Agri-Food Canada's jurisdiktion, i det mindste indtil resultaterne af de i litra i) nævnte undersøgelser foreligger

— at partierne holdes adskilt på alle stadier, også under transporten, i det mindste indtil de leveres til de i litra f) nævnte importvirksomheder.

- e) Det krævede sundhedscertifikat udstedes separat for hver sending, og kun hvis det af de pågældende videnskabsmænd er blevet konstateret, at de i litra c) omhandlede undersøgelser ikke har givet anledning til mistanke om eller konstatering af forekomst af potato spindle tuber viroid eller *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* i sendingen, og navnlig at IF-prøven har været negativ.

Certifikatet skal under »Supplerende erklæring« angive, at de i litra a), b) og c) anførte betingelser er opfyldt, og angive navnet på det eller de centre, som har avlet partierne af læggekartofler, og de relevante certificeringsnumre på partierne af læggekartofler samt navnet på det i litra a) nævnte område og det i litra a), nr. ii), nævnte center og antallet af sække. Certifikatet skal under »Kollienes mærke« angive farvekoden for en bestemt importør i indførselsmedlemsstaten og give nærmere oplysninger om den nummererede etiket, der er anvendt til hvert parti læggekartofler i hver sending. Dokumenter, der er knyttet til nævnte sundhedscertifikat som en integrerende del af certifikatet, skal nøje svare til certifikatet, både med hensyn til varebeskrivelse og varemængde.

- f) Forud for indførsel til Fællesskabet skal importøren give de officielle ansvarlige organer i den pågældende medlemsstat meddelelse om indførslen i tilstrækkeligt god tid forinden, og denne medlemsstat skal derefter underrette Kommissionen om meddelelsen i enkeltheder med angivelse af:

- sort
- mængde
- den oplyste importdato
- navn og adresse på de virksomheder, der indfører kartoflerne og de virksomheder, der er registreret i henhold til Kommissionens direktiv 93/50/EØF ⁽²⁾.

På indførselstidspunktet skal importøren bekræfte oplysningerne i ovennævnte forudgående meddelelse over for de officielle ansvarlige organer i den pågældende medlemsstat, og denne medlemsstat skal derefter straks videregive disse oplysninger til Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 259 af 18. 10. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 205 af 17. 8. 1993, s. 22.

- g) Kartofflerne må kun indføres til Fællesskabet via følgende lossehavne:

— Aveiro
— Lissabon
— Porto.

- h) Undersøgelserne i henhold til artikel 12 i direktiv 77/93/EØF skal foretages af de i direktivet nævnte officielle ansvarlige organer. Uden at det berører det tilsyn, der omhandles i artikel 19a, stk. 3, andet led, første tilfælde, i nævnte direktiv, beslutter Kommissionen, i hvilket omfang de inspektioner, der er nævnt i direktivets artikel 19a, stk. 3, andet led, andet tilfælde, skal integreres i inspektionsprogrammet i henhold til direktivets artikel 19a, stk. 5, litra c). De officielle ansvarlige organer og i givet fald de i artikel 19a, stk. 3, nævnte eksperter skal kontrollere de virksomheder, der indfører kartoflerne, for at bekræfte oplysningerne om de mængder kartofler, der er indført fra Canada, farvekoderne, de nummererede etiketter og de virksomheder, som skal lægge kartoflerne, og som er registreret i henhold til direktiv 93/50/EØF.

- i) De officielle ansvarlige organer i indførselsmedlemsstaterne skal udtage en prøve på mindst 200 knolde af hvert parti på 25 tons eller derunder af hvert af de ikke-bulk-partier, der er bestemt til indførsel i henhold til denne beslutning, med henblik på officiel undersøgelse for *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* efter den i Fællesskabet fastlagte metode til påvisning og diagnosticering af *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*. Partierne skal holdes adskilt under officiel kontrol og må ikke markedsføres eller anvendes, før det er konstateret, at der hverken har været mistanke om eller er blevet påvist forekomst af *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* ved disse undersøgelser. Den samlede mængde af de indførte partier må ikke være større, end at de ovennævnte undersøgelser kan foretages under hensyn til de til rådighed værende faciliteter. Delprøver skal holdes til rådighed for de øvrige medlemsstater med henblik på senere undersøgelse, og de i direktivet nævnte officielle ansvarlige organer i indførselsmedlemsstaten skal senest den 15. april 1997 give Kommissionen underretning med henblik på tilrettelæggelsen af denne undersøgelse og registreringen af resultaterne.

- j) Kartofflerne må kun lægges i virksomheder i indførselsmedlemsstaten, hvis navn og adresse det er muligt at spore. Denne bestemmelse gælder ikke for endelige brugere, der lægger de indførte kartofler, eller for brugere, der kun sælger til det lokale marked.

- k) I vækstperioden efter indførslen skal en passende andel planter på de rette tidspunkter undersøges af de nævnte officielle ansvarlige organer i de virksomheder, der er registreret i henhold til direktiv 93/50/EØF eller er nævnt i litra j).

- l) Kartoffler, der er avlet af læggekartofler, som er indført i henhold til denne beslutning, må ikke certificeres

som læggekartofler og må kun anvendes som spisekartofler.

Når det gælder de i litra j), nævnte virksomheder, skal kartofler, der er avlet af sådanne læggekartofler, emballeres og mærkes i overensstemmelse hermed og skal være forsynet med nummeret på de virksomheder, der er registreret i henhold til direktiv 93/50/EØF, og det skal fremgå, at de anvendte læggekartofler er af canadisk oprindelse. Sådanne kartofler må kun flyttes inden for medlemsstaterne efter tilladelse fra de officielle ansvarlige organer under hensyn til resultaterne af de i litra k) omhandlede undersøgelser.

Artikel 2

Medlemsstaterne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvis de gør brug af bemyndigelsen. Indførselsmedlemsstaterne giver inden den 1. juni 1997 Kommissionen og de øvrige medlemsstater oplysning om de mængder, der er indført i henhold til denne beslutning, og forelægger samtidig en detaljeret teknisk rapport om den i artikel 1, stk. 2, litra i), nævnte officielle undersøgelse. I de tilfælde, hvor medlemsstaterne har foretaget officielle undersøgelser af delprøver som nævnt i artikel 1, stk. 2, litra i), skal Kommissionen også have forelagt detaljerede tekniske rapporter herom inden den 1. juni 1997. En kopi af hvert enkelt sundhedscertifikat tilsendes Kommissionen.

Artikel 3

Bemyndigelsen i henhold til artikel 1 gælder fra den 1. februar 1997 til den 31. marts 1997. Den tilbagekaldes inden den 31. marts 1997, hvis det konstateres, at betingelserne i artikel 1, stk. 2, ikke har været tilstrækkelige til at hindre indslæbning af de pågældende skadegørere eller ikke er blevet overholdt. Den kan tilbagekaldes inden denne dato, hvis det konstateres, at der er forhold, der tyder på, at princippet om »sygdomsfri arealer« i Canada ikke fungerer efter hensigten.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Italienske Republik og Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. januar 1997

om forlængelse af den periode, der omhandles i artikel 15, stk. 2a, i direktiv 66/403/EØF om handel med læggekartofler

(97/90/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 66/403/EØF af 14.
juni 1996 om handel med læggekartofler⁽¹⁾, senest ændret
ved direktiv 96/7/EF⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 2a, og

ud fra følgende betragtninger:

Med virkning fra bestemte datoer kan medlemsstaterne
principielt ikke længere selv foretage konstateringen af
ligestillingen af læggekartofler høstet i tredjelande med
læggekartofler, som er høstet i Fællesskabet, og som
opfylder kravene i nævnte direktiv;

da det arbejde, der skal gøre det muligt at etablere fælles-
skabsligestilling for alle berørte tredjelande, endnu ikke
var tilendebragt, blev medlemsstaterne dog ved artikel 15,
stk. 2a, i nævnte direktiv bemyndiget til at forlænge
gyldigheden af de ligestillingskonstateringer, som de alle-
rede havde foretaget med hensyn til visse lande, der ikke
er omfattet af fællesskabskonstateringerne, til den 31.
marts 1996;

ovennævnte arbejde er endnu ikke tilendebragt;

bemyndigelsen kan kun forlænges i overensstemmelse
med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til de fælles
plant sundhedsbestemmelser, der er fastsat i Rådets
direktiv 77/93/EØF⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens
direktiv 96/78/EF⁽⁴⁾;

ved Kommissionens beslutning 97/89/EF⁽⁵⁾ blev de
undtagelser fra visse bestemmelser i direktiv 77/93/EØF,

som visse medlemsstater har fastsat for læggekartofler
med oprindelse i Canada, godkendt indtil den 31. marts
1997;

den bemyndigelse, medlemsstaterne har fået i henhold til
artikel 15, stk. 2a, i direktiv 66/403/EØF, bør derfor
forlænges tilsvarende;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for
Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug,
Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 15, stk. 2a, i direktiv 66/403/EØF ændres datoen
»31. marts 1996« til »31. marts 1997«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2320/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 304 af 27. 11. 1996, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 321 af 12. 12. 1996, s. 20.

⁽⁵⁾ Se side 45 i denne Tidende.